Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 15 FRIDAY, JANUARY 23 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 –ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 23-го СІЧНЯ 1998 р. Ч. 15 РІК CV

Є. Прімаков сподівається ратифікації договору з Україною

Москва. — Задоволений розвитком відносин з Україною, міністер закордонних справ Росії Євгеній Прімаков висловив 21-го січня сподівання, що російський парлямент ратифікує російсько-український договір.

Як уже інформовано, Верховна Рада України схвалила цей договір 14-го січня, на восьмому місяці після підписання його президентами обох країн.

Виступаючи на пресконференції після переговорів зі своїм українським колегою Геннадієм Удовенком, Є. Прімаков подякував Верховній Раді за ратифікацію і заявив, що непоборних проблем між двома країнами немає.

Деякі члени російської Державної думи скритикували договір, зазначаючи, що він є проти інтересів Росії. Г. Удовенко сказав на пресконференції, що спробує переконати російських депутатів. За його словами, він має зустрітися з високопоставленими представниками Думи і попросити їх приспішити ратифікацію.

Г. Удовенко теж висловив задоволення розвитком українсько-російських відносин.

Знецінена гривня буде стабільною

Київ. — 21-го січня Україна знецінила гривню, запровадивши на цей рік новий валютний коридор 1.80-2.25 гривні за долар. Однак, за передбаченнями економістів, найближчим часом значного падіння курсу української валюти не буде.

Привітавши запровадження в Україні нового валютного коридору, Міжнародний валютний фонд назвав цей крок належною відповіддю на несокій на світовому фінансовому ринку. Цей коридор, який діятиме впродовж цілого року, замінив собою попередньо оголошений коридор на перше півріччя 1.75-1.95 гривні за долар.

21-го січня курс гривні на Українській міжбанковій біржі становив 1.912 за долар. Економісти вважають, що Національний Банк України конролюватиме знецінення і гривня буде стабільною. Курс її дорівнюватиме 1.95 за один долар не раніше кінця лютого чи початку березня.

Гривня опинилася під загрозою після того, як інвестори у зв'язку з фінансовою кризою у світі зменшили закуп українських облігацій. Запровадження нового коридору зняло принаймні непевність серед інвесторів.

Один з економістів сказав, що НБУ мусив знизити валютний коридор, бо інакше міг втратити валютну резерву, яка й так невелика — 2.3 блн. дол.

Економісти передбачають підвищення цін в Україні, а голова НБУ Віктор Ющенко сказав, що інфляція цього року буде 18 відс. Минулого року вона була 10 відс.

На цьому, очевидно, потерпить населення країни, бо спаду цін годі сподіватися.

Д-р О. Біланюк очолив УВАН

Ню Йорк (О.Д.). — Під час конференції дійсних членів Української Вільної Академії Наук у ЗСА 8-го листопада 1997 року в будинку УВАН відбувся вибір нової Управи та Контрольної комісії. Після звіту голови Номінаційної комісії в складі д-р Любомир Винар, д-р Олександер Домбровський, голова і д-р Ігор Каменецький та запропонування кандидатів до нової Управи приступлено до виборів. Згодом дійсні члени УВАН з-поза Ню Йорку, які були неприсутні під час виборів, прислали свої виборчі листи.

На підставі перевірення усіх виборчих лист комісією в складі д-р Василь Омельченко, д-р Олександер Домбровський і Марія Іщук-Варварів (канцелярія УВАН) 12-го січня 1998 року в приміщенні УВАН, до нової Управи УВАН вибрано: президент — д-р Олекса Біланюк, екзекутивний перший віцепрезидент — д-р Василь Омельченко, другий віцепрезидент — д-р Любомир Винар, третій віцепрезидент — д-р Альберт Кіпа, генеральний секретар — д-р Тамара Булат, науковий секретар — д-р Євген Федоренко; члени: д-р Олег Волянський, д-р Ася Гумецька, д-р Олександер Домбровський, д-р Анна Процик, Оксана Радиш-Міяковська, д-р Олександер Сидоренко, д-р Роман Шпорлюк; Контрольна комісія: д-р Марко Антонович — голова, д-р Мирослава Знаєнко, д-р Михайло Воскобійник.

До головних напрямних діяльности нової Управи належатимуть дальші досягнення в науково-організаційному й видавничому секторах та пожвавлення співпраці з науковим світом як діяспори, так і України, зокрема з НАН України.

Інститут в Ніжині підготовлятиме педагогів для діяспори

Вашінґтон (Амбасада України). — Кабінет Міністрів України призначив Ніжинський Державний Педагогічний Інститут ім. Миколи Гоголя основним навчальним закладом підготови педагогічних кадрів для праці серед українців за кордоном та для створення на його основі багатопрофільного центру гуманітарної співпраці із західною і східньою діяспорами.

Як один з найдавніших вищих навчальних закладів України, він відіграв помітну ролю в історії становлення й розвитку української освіти, науки й культури, а в нинішніх умовах успішно здійснює підготову педагогічних кадрів для сучасної школи.

Інститут має всі необхідні умови для забезпечення студентів із середовища діяспори, розташований у старовинному місті з багатими історичними і культурно-освітніми традиціями, має вигідні комунікації з адміністративними і науково-освітніми центрами України та за кордоном.

П. ЛАЗАРЕНКО ВІДКИНУВ ЗВИНУВАЧЕННЯ

Київ(Р.Р.). — Депутат Верховної Ради України, голова політичної ради всеукраїнського об'єднання „Громада" Павло Лазаренко оприлюднив заяву з приводу повідомлення в Українських телевізійних новинах, що проти нього відкрито карну справу.

„Розповсюдивши це так зване 'повідомлення' пресової служби Генеральної прокуратури, нинішня влада зробила чергову спробу дискредитувати перед очима майбутніх виборців партію 'Громада' і мене як її лідера", — сказано в заяві П. Лазаренка. Це повідомлення він порівняв з доносами, які організувала в недалекому минулому проти дисидентів. П. Лазаренко уже не вперше запевнив, що валютних рахунків за кордоном він ніколи не мав і не має. Він зазначив, що „підготована" владою газета „Україна Молода" зводить на нього наклеп.

Заступник генерального прокурора Ольга Колінько також „з незрозумілих для мене причин при кожній нагоді дозволяє собі такі висловлювання на мою адресу, наче провину вже доведено в суді", обурюється лідер „Громади".

П. Лазаренко нагадує, що він є депутатом Верховної Ради України, головою фракції „Єдність", головою Дніпропетровської Обласної Ради і лідером другої за чисельністю партії в державі. Отож дивно, що про порушення справи йому стає відомо не від органів прокуратури, а з газет. Президент Л. Кучма „своїми необдуманими заявами підтримує ці напади", вважає Лазаренко. „Виконавча влада та її кишенькова Генеральна прокуратура ставлять себе над законом, який, до того ж, погано знають". Все це, на думку П. Лазаренка, свідчить, що справу проти нього „зфабриковано" на замовлення тих сил, які хочуть знищити центристську політичну опозицію в особі партії „Громада" та її лідера.

Критикує П. Лазаренко і суддів, які „зволікають" із розглядом справ про захист його чести і гідности. Водночас не видно, зауважує Лазаренко, щоб Генеральна прокуратура демонструвала таку ж принциповість при розгляді у Верховній Раді результатів слідчої комісії про „зловживання нинішнього державного керівництва".

П. Лазаренко висловив припущення, що розправившись з „Громадою", „ці сили не зупиняться навіть перед розв'язанням громадянської війни".

А. Гальчинський пропонує ввести в Україні президентське правління

Київ(Р.Р.). — Радник Президента України Анатолій Гальчинський, виступаючи 16-го січня на Українському телебаченні, прокоментував рішення Верховної Ради щодо усунення В. Пустовойтенка, Д. Остапенка, О. Омельченка та І. Кураса з їхніх постів.

Зокрема, А. Гальчинський висловив думку, що з огляду на дестабілізуючу ролю парляменту діяльність Верховної Ради необхідно зупинити і на 2–3 роки ввести пряме президентське правління. На думку Гальчинського, „Президент залишається єдиною надією на те, що червоний реванш в Україні не відбудеться".

Л. Каденюк отримав звання генерала і орден „За мужність"

Київ(Р.Р.). — У київському Палаці Культури „Україна" відбувся вечір, присвячений успішному завершенню місії першого космонавта незалежної України Леоніда Каденюка під час польоту в космос.

Л. Каденюк.

Президент України Леонід Кучма привітав космонавта, вручивши йому орден „За мужність" першого ступеня „за значний вклад у підвищення авторитету держави та за особисту мужність".

Президент зазначив, що „вихід України в орбіту незалежности відкрив нові можливості в космічній галузі". Національна космічна програма передбачає розширення співробітництва з Росією, яка є „давнім і важливим партнером України в космічній галузі". На думку Президента, через незначний проміжок часу „вся економіка запрацює так, як і космічна галузь".

На вечорі також зачитали указ про присвоєння Л. Каденюкові звання генерал-майора. Привітав Л. Каденюка також і перший український космонавт СССР Павло Попович „випуску 1962 року", за його власним висловом.

„Ва-Банк" вручив Л. Каденюкові та його дублерові Ярославові Пустовому обіцяні космічні 200-долярові стипендії за кілька місяців.

Журналісти з'ясували, що за розпорядженням Кабінету Міністрів, Л. Каденюка „забезпечили" житлом, тобто трикімнатним помешканням загальною площею 89 квадратових метрів (51 метр — житлової). Та київська адміністрація вручила йому ключі від помешкання, у якому лише голі цегляні стіни, навіть не поштукатурені. Немає електрики і всього іншого. Отже жити в ній можна буде ще не скоро.

Відомо також, що українська держава не платила Л. Каденюкові ні перед підготовою, ні під час полету в космос. Всі витрати покривалися за рахунок НАСА. І, звичайно, „Ва-Банк" платить 200 дол. на місяць.

Ф. КАСТРО З ПОШАНОЮ ВІТАЄ ПАПУ

Ф. Кастро вітає Папу Івана Павла II на летовищі біля Гавани

Гавана, Куба. — У середу по полудні, 21-го січня, приземлився на летовищі в Гавані літак з Папою Іваном Павлом II, який розпочав свої п'ятиденні місійні відвідини до Куби, однієї з останніх у світі країн-бастіонів комунізму. На летовищі, з виявом глибокої пошани, вдягнений вперше на території Куби в цивільний одяг, Папу Римського вітав кубинський диктатор Фідель Кастро. Дивну картину при цій публічній зустрічі представляли ці два чоловіки з протилежних ідеологічних таборів, картину, котра в майбутньому може принести до досі небачених на Кубі змін.

Підготова цих перших відвідин Папи Івана Павла

(Закінчення на стор. 5)

Палестинці можуть почати нову інтифаду

Ґаза, Палестина. — Виступаючи перед тисячами арабів Західнього берега Йордану напередодні від'їзду до З'єднаних Стейтів Америки, керівник Палестинської самоуправної території Ясір Арафат поклявся, що його народ матиме незалежну державу, не зважаючи на небажання і опір збоку правих сил Ізраїля.

„Сім років тривала інтифада. І ми тепер стоїмо на такій межі, від якої дуже близько до нашого нового повстання. Ми готові до нього і це повинні усвідомлювати всі. Наш нарід — це нарід мучеників", — сказав Я. Арафат.

Зустріч палестинського лідера з Президентом Биллом Клінтоном відбулася відразу після того, як з Вашінґтону від'їхав прем'єр-міністер Ізраїля Беньямін Нетаняґу. Він переконував американців, що ізраїльтяни, з огляду на мусулманський тероризм, ніяк не можуть передати палестинцям більше, ніж дев'ять відсотків окупованих Ізраїлем арабських земель. Як відомо, Адміністрація ЗСА дотепер стояла на тому, що ізраїльтяни за першим з трьох заходів повинні вивести свої війська щонайменше з 12 відсотків території західнього берега Йордану.

Для палестинців важливо, щоб Америка висловила готовість далі підтримувати основи мирного договору, згідно з яким Ізраїль трьома заходами має вивести своє військо з тих територій, де араби мають намір 4-го травня 1999 року проголосити свою цілком суверенну державу.

Незадовго до вашінгтонських візитів керівників Ізраїля і Палестини жиди та араби провели перше спільне опитування громадської думки. Воно засвідчило, що 59 відс. ізраїльтян і 68 відс. палестинців підтримують мирний процес. Відповідаючи на запитання, що заважає цьому процесові, більшість палестинців назвала ізраїльтян, тим часом ізраїльтяни частинно звинувачують самих себе: 27 відс. опитаних невдоволені антиарабською політикою уряду Б. Нетаняґу і тільки 9 відс. вважають негативним чинником мусулманський тероризм.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПОБОРЮЮТЬ ЗЛОЧИННІСТЬ СПІЛЬНО

КИЇВ. — Правоохоронні органи вісьмох европейських держав, в тому числі України і Великобританії, вистежують злочинну групу, яка чинить величезний тиск на деякі комерційні структури цих країн. Керівники групи недавно займалися підприємницькою діяльністю в Україні, а сьогодні в'їзд в Україну та Англію їм заборонено. Надзвичайно успішна діяльність злочинців, на думку працівників Служби Безпеки України, свідчить, що вони є дуже небезпечними.

РОЗБУДОВА ФЛЬОТИ — СПРАВА ВСЕНАРОДНА

СИМФЕРОПІЛЬ. — Майже 7 млн. грн. отримали Військово-морські сили України у 1997 році від своїх спонзорів. Київ надав українським морякам 1,771,000 грн., а також спорудив для них у Севастополі 45 помешкань. Миколаївська область виділила для української фльоти 1,263,000 грн. Допомога від Дніпропетровської області становить 1, 250,000 грн. Забезпечила для моряків 14 помешкань і Автономна Республіка Крим. Ще 10 помешкань отримали моряки від Кіровоградської області. Отримано допомогу й від інших областей України. Вони допомагали придбати харчові продукти, побутову техніку, канцелярське приладдя, фінасували ремонт приміщень, приїздили з концертами.

АРМІЯ В ГІРШОМУ СТАНОВИЩІ

КИЇВ. — Міністер оборони України генерал-полковник Олександер Кузьмук розповів, що у 1997 році грошей, виділених для армії з бюджету, ледве вистачило на харчування і одяг. Вояки отримують усього 11 гривень на місяць. „Тотальне скорочення армії найчастіше йде без належного підкріплення, в результаті чого офіцери з родинами опиняються просто на вулиці, без помешкань, грошей і навіть без посвідки, яка допомогла б отримати працю чи допомогу для безробітних".

ХАБАР „УТОПИВ" ПРОКУРОРА

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСТЬ. — Один з районних центрів області сколихнуло повідомлення про затримання працівниками СБУ районного прокурора під час отримання хабаря. Це начебто відбулося на вулиці й зафіксовано відеоапаратом. Порушено карну справу. Газета „Голос України" повідомляє, що у 1997 році на таких ганебних вчинках піймалися 16 працівників прокуратури. На колегії обласної прокуратури зазначалося, що це — результат загальної криміналізації суспільства, падіння моралі, знецінення чесности і законослухняности.

БУЛА Б ОЛІЯ, А ПОКУПЦІ ЗНАЙДУТЬСЯ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Тут за допомогою швайцарської фірми Ільта-гольдінґ та інвестицій Европейського банку реконструкції й розвитку, побудовано завод для виготовлення соняшникової олії. Завод зможе давати по 500 тонн оливи на добу і 150 з них у фасованому вигляді. Замовлення на українську олію вже надійшли з Австрії, Італії, Мадярщини, Росії та Узбекістану.

ЦИФРОВА ТЕЛЕФОНІЗАЦІЯ

ХАРКІВЩИНА. — Балаклейський район області став першим власником цифрової станції на 6,000 абонентів. Нова телефонічна станція дозволяє використовувати телефон, як будильник, під час розмови довідатися про виклик третього абонента і навіть поговорити з двома співрозмовниками водночас. Абоненти нової станції можуть підключитися і до мережі Інтернет. На сьогодні в Україні вже діє близько 10 таких телефонічних станцій.

БУНТІВНИЙ МІНІСТЕР

КИЇВ. — Як інформує газета „День", Уряд України прислухався до зауваження голови Верховної Ради Олександра Мороза щодо „невизначеного статусу" заяви Кабінету Міністрів, у зв'язку зі звітом слідчої комісії про перевірку законности приватизації Палацу „Україна". У вівторок, 20-го січня, Уряд надав цьому документові офіційного статусу на засіданні Кабінету. Відмовився підписати документ лише один міністер — Віктор Суслов. „Бунтівному" міністрові не перешкодила навіть догана від прем'єр-міністра. Інші члени Уряду виявилися льояльними до свого керівництва. Наприклад, міністер транспорту Валерій Череп сказав, що нагнітання скандалу навколо Палацу „Україна" є акцією „антинародною та антигуманною". Такої ж думки були міністер внутрішніх справ Юрій Кравченко та міністер агропромислового комплексу Юрій Карасик. Натомість В. Пустовойтенко закликав членів Уряду до конструктивної праці з Верховною Радою.

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 20-ГО СІЧНЯ, не зважаючи на заклики щоб він зрезигнував, 76-річний індонезійський президент Сугарто підтвердив, що знову буде кандидувати на становище президента країни. Сугарто вже є при владі 32 роки і заклики, що йому пора відійти можна почути чимраз частіше, а зокрема тепер, як економічна ситуація в країні значно погіршилася. Крім того, Сугарто у той самий час дав досі найбільш конкретний натяк на те, що на свого віцепрезидента та пізнішого його наслідника має в пляні номінувати свого довголітнього помічника, теперішнього міністра наукових досліджень та технології, Бахаруддіна Юсуфа Габібі. Згаданий міністер, якому тепер 61 рік, студіював у Німеччині та за фахом є авіяційним інженером.

В АМЕРИЦІ

КРІСТІН ТОДД-ВІТМАН губернатор Ню Джерзі минулого вівторка, 20-го січня, була заприсяжена на другу каденцію свого урядування. У своїй інавгураційній промові вона постійно підкреслювала, що наступних чотири роки присвятить справам відбудови міських околиць і охорони родючих земель, а також інших відкритих місць, від постійного тиску будівничих нових мешканевих і комерційних будівель. Вона заявила, що її метою є „зробити стейт Ню Джерзі більш доступним, з сильнішими школами та безпечнішими околицями". У 20-хвилинному слові губернатор кількакратно пригадувала про важливість плянування та контролі розбудови у цьому найгустіше заселеному стейті в країні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Мариво ґеноциду далі процвітає

Здавалося б, що час півсторіччя, а то й більше, приспить своєю віддаллю найстрашніші події, а нові прислонять минуле. Однак так воно не сталося і сьогодні, на початку 1998 року, близько вже до 2000, раз-у-раз оживають події та спомини з років перед Другою світовою війною і в її часі, зокрема коли йдеться про прославлений голокост і переслідування жидівського народу нацистами в Німеччині.

Ба, щобільше, появляються нові наукові праці, нові спомини про ці злощасні роки і ставлять цілому світові перед очі злочин нацистської системи, відсуваючи в тінь інші подібні приклади переслідування народів чи тисячів людей, інших поглядів чи іншої політичної настанови.

Безумовно, можна подивляти жидівський нарід, який послідовно пригадує цілому світові про свою трагедію та про жертви, які він поніс, але одночасно щораз частіше тепер історики і журналісти пригадують про те, що ґеноцид — це не лише трагедія жидівського народу, але що від нього потерпіли також інші.

Доказом цього велика світова реакція на працю французького історика Стефана Куртуа п. з. „Чорна книжка комунізму: злочини, терор, репресії", видана престижевим видавництвом Роберта Ляфона, яка показала на підставі історичних фактів злочини комуністичної системи, що зовсім не уступають злочинам нацистів. Вона також чи не вперше вказала цілому світові на те, як у цій комуністичній системі потерпів український нарід, жертви якого зовсім не уступають жидівським з нацистських часів.

Емоційна реакція світу на цю історичну працю звернула увагу на незмінний історичний факт, що не можна співчувати тільки з жидівським народом, але треба також пізнати долю та переживання інших народів. Для нас, українців, книжка С. Куртуа є наукою, як треба послідовно працювати над історією минулого, щоб вивести її на світовий форум.

Важливе також, щоб докази інших ґеноцидів появлялися у працях чужих істориків та дослідників, бо в такому випадку вони стають більш переконливі.

Не забуваймо також про це, що як у жидівському народі, так і в нашому живуть ще очевидці нацистського голокосту, а радше його жертви, і що про це треба також постійно писати і пригадувати світові, тим більше, що так часто загальна опінія спрямована лише на коляборацію українців з нацистами у Другій світовій війні, а промовчується таку співпрацю інших народів.

Отож, якщо мариво ґеноциду далі таке актуальне, що про нього постійно пишуть і пригадують члени жидівської спільноти, то треба нам дбати, щоб через чужу пресу чи спомини не тільки українською мовою появлялися постійно докази про те, яка велика кількість українців потерпіла в Другій світовій війні. Добре, що на це звернули увагу на терені Канади, саме недавно публікуючи в канадських, а конкретно торонтонських двох щоденниках думки двох українців на цю тему. В одному випадку це спомини в'язня нацистського концтабору Стефана Петилицького в щоденнику „Торонто Стар", а в „Глоб енд Мейл" думки Олі Одинської, дочки Василя Одинського, якого тепер (!!!) хочуть виселити з Канади буцімто як „воєнного злочинця", за участь у „переслідуванні жидів" в часі Другої світової війни. Отже, як бачимо, тут і там порушується справа української участи у подіях Другої світової війни зі справжнім насвітленням, а не тим, що стало силою пропаганди стереотипом, з якого важко видістатися.

Але все це дуже мало і як довго ми будемо ґеноцид українського народу згадувати тільки в нашому колі та тільки українською мовою, так довго будемо дальше забуті світом, що ми такі самі жертви, як жиди чи інші народи. Ми маємо добрий приклад, як можна і треба постійно та консеквентно інформувати цілий світ про свої трагедії та кривди.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

М. Мельник

ЧОМУ ШВЕЦІЯ?

Сьогодні в Україні значна кількість і „правих" і „лівих" думають, що в ділянці економічних і соціяльних реформ Швеція є найкращим прикладом, що його варто наслідувати. На жаль, є підстави вважати, що люди ті ані до сучасних проблем Швеції, ані до перспектив „шведського моделю" ближче не приглянулись. Воно так виглядає, що їхні погляди є базовані на минулій „славі" шведського моделю, коли ним цікавився цілий світ. Останніми роками оптимізм відносно шведського моделю поволі переміняється в переконання, що він пішов задалеко. Отже, чому Україна мали б його наслідувати?

Шведський експеримент розпочався при кінці 60-их і на початку 70-их років. Пошуки ідеологічних принципів, що згодом стали основою реформ, почались ще в 30-их роках. Важливу ролю тут відограло подружжя відомих економічних і соціяльних науковців — Альва і Ґунар Мирдаль, вдостоєних нагороди Нобеля.

Чого домагалися соціялісти?

Реформи переводила в життя Соціял-демократична партія, яка була при владі, з відносно малими перервами, від 1932 року. Соціялістам активно допомагали могутні робітничі спілки. Цілі реформи шведських соціялістів були в багатьох ділянках подібні до цілей комуністів СССР. Та між ними була й суттєва різниця: Швеція залишилась демократією, а шведська економіка продовжувала бути економікою вільного ринку, включно з вільною міжнародною торгівлею.

В СССР основним засобом проведення комуністичних ідей в життя було знесення приватної власности. Про щось подібне думали й шведські профспілки. В другій половині 60-их років вони домагались, щоб уряд створив за допомогою податків, робітничими спілками контрольовану фундацію, яка закуповувала б на біржі акції більшости корпорацій. Це значить, що профспілки стали б власниками тих корпорацій. Практично з того нічого не вийшло. Та в інших ділянках соціяльних і економічних відносин шведські соціялісти пішли значно дальше, ніж соціялісти інших европейських країн.

Є три найголовніші речі, що ними займаються соціялістичні уряди: це реґулювання відносин між робітниками і працедавцями, зменшення нерівности доходів, що їх отримують працівники в різного роду професіях і заняттях, і передання грошей, отримуваних він платників податків, тим категоріям людей, які, на думку уряду, потребують грошової підтримки. От кілька прикладів зі шведського досвіду.

У 60-их роках кличем шведських соціялістів був: „Така сама платня для людей з подібним вишколом, як і тих, що працюють на подібних роботах". У 70-их роках багато із них „заавансували" до слідуючої пропозиції: грошова винагорода має бути така сама, без огляду на те, що хто робить.

Вирівняння доходів проводилось в життя і соціялістичними урядами, і профспілками за допомогою податкової політики і домовлень між профспілками та спілками працедавців. При тому позиція робітничих спілок була дуже сильна, тому що вони дістали право укладати контракти, які були зобов'язуючі для цілої країни.

Що з того вийшло на ділі?

Вирівняння доходів — це дуже гарна річ, але тільки тоді, коли різниці в платнях чи доходах спричинені неекономічними факторами. Та коли вирівняння це базується на ідеологічних принципах соціялістичної справедливости, тоді його економічні наслідки є згубні. Скільки людей схочуть витрачати час на вишкіл у якійсь професії чи якомусь ремеслі, коли вони з того нічого не скористають? Як того роду спосіб думання впливає на економічний розвиток?

Доходи підприємств були вирівнювані за допомогою соціяльних податків, що їх уряд накладав безпосередньо на власників підприємств. Коли уряд їм забере майже всі гроші, тоді підприємства ті занепадають, бо нема за що відновляти устаткування чи вкладати в розвиток нові інвестиції. Також охочих до організації нових підприємств багато не знайдеться, бо чому люди мали б ризикувати своїми власними грішми, коли уряд у такий драстичний спосіб зменшує вигляди на успіх?

У Швеції уряд піклується людьми не тільки „від народження до смерти", але й він робить це у значно більшій мірі, ніж в інших країнах Европи. В основному, в Швеції соціяльне забезпечення не тільки незвичайно щедре, але й покриває ціле населення. Головні ділянки — допомога безробітним, пенсії, виплати для передчасних пенсіонерів, видатки на лікування та інші. Коли хтось стане безробітним чи звільняється з праці з огляду на хворобу чи народження дитини, тоді грошову допомогу не надається у формі якоїсь заздалегідь встановленої суми, а у формі компенсації заробітків (мінімум 90 відс.).

На це все треба грошей і тому, за одним обчисленням, в процентах від валового внутрішнього продукту податки і побори в Швеції в 1996 році були навищі в Европі і становили 55.2 відс. в порівнянні з 42.4 відс. пересічної країни для Европейського союзу (одинока Данія під тим оглядом багато від Швеції не різниться). Впровадження великої кількости соціяльних проблем значно збільшило число чиновників у державних установах. Через якийсь час безробіття в Швеції стало найнижчим в Европі (у 1980 році там було тільки 2.0 відс. безробітних) і шведи були з того дуже горді. Та в 1994 році пропорція безробітних піднялась до 9.6 відс., і тепер уже не можна їм допомогти підтримуваними державою роботами, бо можливості на збільшення державних видатків скінчились.

Одні живуть з податків інших

Варто теж завважити, що в такій великодушній системі соціяльного забезпечення безробітні не дуже рвуться шукати за працею, люди з легким болем голови залишаються вдома, а коли хтось волі́є ловити рибку, ніж працювати, тоді іде на передчасну пенсію. Є теж відносно велика кількість людей, які дістають гроші від держави як безробітні чи хворі і водночас працюють деінде. Подібне сталося з українськими селянами, які з незвичайно чесних і побожних людей зробились злодіями, бо вони обкрадання колгоспу перестали вважати чимось неетичним. Завважив це шведський вчений Ґунар Мирдаль, який в 1970 році назвав свій народ „нацією ошуканців". І тому можна ствердити, що того роду система не дуже фаворизує конкурентоспроможність в ділянці продуктивности, капіталу і праці.

В загальному у Швеції прибуток величезної кількости людей походить не з приватних підприємств, а з праці в державних установах і з державних дотацій, тобто одні шведи живуть з податків інших. Наприклад, в 1960 році 27.7 відс. людей жили з урядових платень і дотації, а в 1995 році пропорція та підійшла до фантастичних 64.6 відс. Очевидно, люди ті є надійною опорою Соціял-демократичної партії Швеції.

Також таке: у 90-их роках кошти соціяльних послуг в Швеції становили 20 відс. валового національного продукту, а пропорція та для пересічної країни Европи становила тільки 10 відс. Коли порівняти 23 (без Туреччини і Мехіко) держав-членів Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР) з точки зору валового домашнього продукту на душу населення, то в 1970 році Швеція стояла на четвертому місці, а в 1995 році злетіла на приблизно 18 місце. В Швеції між 1985 і 1994 роками валовий національний продукт на душу населення, висловлений в долярах, із яких зміни у цінах були еліміновані, піднявся на 1.8 відс. (економічна криза в 1990-93 роках мала деяких вплив на ту низьку цифру). В тому самому часі відносні проценти деякі інші країни мали такі: Америка — 13.7; Франція — 14.2; Німеччина — 16.5; Японія — 27.9; Англія — 18.0. Індустрійна продукція в Швеції між 1970 і 1995 роками була на 23 відс. нижча, ніж індустрійна продукція країн-членів ОЕСР. З інвестиціями також не є найкраще. В тому всьому не має нічого надзвичайно дивного, бо велика кількість людей перестала продукувати споживчі товари і замість того живе з податків, з праці своїх співвітчизників.

Немає сумніву, що Швеція буде повертати назад до реальности в ділянках соціяльної і економічної політики, так як тепер уже роблять соціялісти усіх заавансованих індустрійних країн. Недавно соціялістичний уряд Англії знизив дотації для нездатних до праці і для одиноких матерів, і збирається заанґажувати приватні підприємства до адміністрації певної кількости занепалих державних шкіл. Цікаво, чи за останніх шість літ українські виборці скористали зі свободи слова і зуміли вибробити собі більш реалістичні погляди на ті проблеми? Як ні, тоді після виборів ліві знову будуть дуже сильні у Верховній Раді.

ІМІҐРАЦІЙНІ СПРАВИ
Український центр „Паллада"

Оформлення постійного проживання в ЗСА

Я чекаю на приїзд до ЗСА на постійне проживання моєї дружини та сина і подав вже подав всі необхідні папери до американського консуляту у Варшаві. Несподівано їм відмовили візу. Жінка зателефонувала до мене і сказала негайно вислати нову ґарантію фінансової підтримки — форму 864. Прошу сказати, — що це за документ і чому я повинен його подавати, якщо я вже подав одну фінансову ґарантію згідно з інструкцією — форму 134.

Ми вже згадували про те, що від 19-го грудня 1997 року введено новий документ, який потрібно подавати до Служби іміґрації і натуралізації особами, які запрошують на постійне проживання до ЗСА своїх родичів. Цей документ (Affidavit of Support) форма I–864 не відкидає існуючої форми I-131, але замінює її у випадках, коли особу запрошують до ЗСА на постійне проживання її родичі. Це стосується всієї групи іміґрантів, яким дозволено іміґрувати за родинною лінією, у тому числі і тих, хто їде працювати до своїх родичів, що є власниками чи співвласниками підприємств у ЗСА. Як відомо, форма I-134 не передбачала можливости притягнення спонзора за його небажання утримувати новоприбулих родичів до судової відповідальности та примусового виконання забов'язань. Новий документ виповняється у вигляді контракту, що укладається між спонзором та іміґраційною службою ЗСА і передбачає можливість стягнення зі спонзора грошей судом за ініціятивою державних (або приватних) установ, як і самого іміґранта. На відміну від старої форми, документ вимагає також від спонзора, що викликає родичів, утримувати їх не три роки, а до того часу, поки вони не стануть громадянами ЗСА, або не відпрацюють в Америці 10 років, або не виїдуть з Америки назавжди, або не помруть. При тому спонзор повинен довести документально (подати податкові звіти за останні три роки) свою спроможність утримувати новоприбулих. Для того, щоб мати можливість запрошувати родичів на постійне проживання до ЗСА, спонзор повинен отримувати не менше, як 125 відс. встановленого державою рівня зубожіння у перерахунку на кількість членів родини спонзора. Підраховуються всі хто проживають разом зі спонзором (рахуйте і тих, що їх запрошують), а також інших осіб, які знаходяться на утриманні спонзора, навіть якщо вони і не живуть з ним. Рівень зубожіння встановлює держава і змінює щороку. На даний момент мінімальними для запрошення родичів є такі суми: 2 особи —13, 262; 3 — 16, 662; 4 — 20,062; 5 — 23,462 дол. Наявність заощаджень спонзора може також ґарантувати утримання спонзорованої особи. У цьому випадку сума має, як мінімум, у п'ять разів перевищувати річний заробіток спонзора та вищеназваний рівень доходів на всіх інших членів родини спонзора (враховуючи новоприбулого). Спонзор може подати, як доказ своїх фінансових можливостей, наявність власного будинку (який можна продати, коли це буде необхідно для утримання новоприбулого). Якщо спонзор не може сам забезпечити утримання іміґрантів, то до його заробітку може бути додано заробітки інших членів родини або навіть сторонніх осіб (у цьому випадку, вони повинні оформити окреме забов'язання). Спонзором може бути лише особа, що живе постійно у ЗСА і є або громадянинparam або постійним жителем країни. Продовж всього часу дії забов'язань, спонзор повинен інформувати СІН про зміну місця проживання (за невчасне повідомлення про зміну адреси може бути покараний на суму до 5,000 дол.).

Іміґраційна служба на території ЗСА не повинна вимагати від спонзора нової форми I-864 у випадках, коли справу на зміну статусу (форма I-485) було подано до 18-го грудня 1997 року, незалежно від того, коли буде призначено співбесіду в іміґраційному бюрі.

Я виграв право подати папери на постійне проживання у льотерії DV-98. Кілька днів тому я одержав запрошення від іміґраційої служби на співбесіду. Разом з цим листом мені прислали форму I-864 "Affidavit of Support". Я не маю спонзора, що міг би виповнити цю форму для мене. Що мені тепер робити? Чи не втрачу я право на „зелену картку" з цієї причини?

Особам, які виграли право на постійне проживання у льотерії, не треба виповняти форму I-864. Очевидно, що її вислано вам помилково.

Щоб довести той факт, що ви можете себе утримувати в ЗСА, вам не обов'язково треба мати спонзора. У випадку необхід-

(Закінчення на стор. 5)

Ярослав Жмуркевич

Український іміґрант 1940-их років

II

Вийшовши з будинку, став я перед новою проблемою. Як повернутись до місця мого тимчасового замешкання? На поворотну їзду трамваєм грошей не було. Сюди їхав я аж до останньої зупинки трамваю, тож єдина можливість дістатись до місця мого замешкання — йти пішки вздовж трамваєвих рейок. І я пішов. Дійшов до місця, де рейки розгалужувались. Куди дальше? Та часом в потребі маємо щастя. Побачив я поліціянта і в розпуці почав до нього говорити по-українськи, а він на мене подививсь, та, на диво, запитав мене по-польськи, що я потребую. Виявилося, що він знав про український клюб на Френкліні, та дав він мені вказівки, як туди дійти.

По невдалій спробі знайти заробіток, продожував я стояти перед трьома проблемами: знайти працю, помешкання та більш-менш нормально себе прохарчувати. Проблеми мешкання та харчів досить скоро розв'язались. Добрі люди прийняли мене на мешкання з харчами, за що я згодом їм з подякою заплатив. Пошукування за працею тривали ще досить довго, та одного дня, за порадою приятелів, опинився я в переплетні книжок. Власник переплетні говорив по-російськи і прийняв мене на працю за нижчу платню від дозволеного мінімуму. Цю працю я скоро покинув та одержав нову, за посередництвом моєї знайомої з Німеччини, у фабриці ліжок, з платнею уже згідно з дозволеним мінімумом — 65 центів на годину.

А тим часом в одному з українських горожанських клюбів відбувались проби новозорганізованого хору. Недовго забрало часу, щоб я збагнув, що можливості існування професійного хору без фінансової бази є ніякі. Це мене не турбувало, бо й не плянував я бути професійним співаком. Одного вечора на пробу прийшов колишній диригент хору „Ватра" в Австрії професор Л. Туркевич, який проживав тоді в Канаді. На цій пробі він випробовував голоси хористів, яких він не знав. Як результат, ми, усі вибранці, згодом одержали запрошення від хору „Ватра", організованого монашим чином о. Василіян у Едмонтоні в Канаді. Голосово склад хору був дуже добрий. По місячних пробах коло Едмонтону в монастирі о. Василіян, хор був готовий до виступів. Уже по першім концерті в Едмонтоні знаний канадський імпресаріо запропонував нам контракт. На жаль, хор цього контракту, демократичним голосуванням, не прийняв. По короткому турне, через брак професійної адміністративної організації, яка зуміла б робити відповідну рекляму та мала контакти, щоб розв'язати еміґраційні проблеми, хор „Ватра" як ефективний ансамбль перестав існувати. Хористи повернулись до своїх місць замешкання. Благородний почин о. Василіян, щоб нести у світ українську пісню, пішов у забуття.

З часом, по поверненні з хору „Ватра" до Філядельфії, моє знання зглійської мови вже дозволяло в потребі порозумітись. Першу працю одержав я в продавця авт, де моє завдання було ретельно чистити авта. Ця праця для мене була дуже нудна, та не було її досить, щоб виповнити корисно час. Тому я не витримав і сказав продавцеві авт, що радше робив би щось кориснішого. Він був дуже вдоволений, що знайшов працьовитого чоловіка, і повів мене до місця, де направляли розбиті авта. Моє нове завдання було ручно полірувати уже помальовані авта. До закінчення праці остались дві години, та мої м'язи ледве дозволили мені цей робочий день закінчити. На другий день я уже більше до цієї праці не пішов.

Почались нові пошуки за працею. Ходили ми із моїм товаришем з хору по індустріяльних вулицях від фабрики до фабрики. Пробували вгадувати, що у тих фабриках робилось і якого роду робітників потребувалось. В заявах на працю ставали ми спеціялістами різних ділянок, і хоча декому із наших знайомих ці методи послужили, мені з товаришем нічого не виходило.

Наше прислів'я каже: шукай наполегливо — і знайдеш. І я по певному часі знайшов працю початківця токаря. Ця праця вперше дала мені почуття певної стабільности. Прийшов час серйознішого плянування майбутнього. Почав я ставати поважним громадянином. Одруживсь. Бог обдарував мене двома дочками. Почав глибше вивчати англійську мову. Прийшов час одержання американського громадянства — боронивсь я від зміни „спеленґу" мого прізвища, бож уважав, що це останні нитки з моєю батьківщиною, хоча в дійсності він і так не був українським. Пішов я в університет, щоб продовжувати студії інженера, які почав ще в Україні, у Львові. Це помогло мені одержати працю рісивника, а згодом асистента інженера. Студіював я вечорами та днями, в чому матеріяльно допомогла мені фірма Вестінґгауз. По закінченню студій одержав я працю механічного інженера, у тому ж Вестінґгаузі. А дальше праця в ІБМ та вкінці — для федеральних установ. Одним словом, між заробітком на хліб насущий, переплетеним суспільною роботою, пішло уже унормоване життя американського громадянина українського походження, що залишив Україну тільки на короткий час — тимчасово...

НІМІ ВБИВЦІ

Таємний світ паразитів

Стаття, яку хочу запропонувати увазі читача, вперше була опублікована в лютневому номері Північно-Американського журналу "Горизонт". Автор статті Леонард Гарді - директор і один з викладачів школи англійської мови "SuperLearning Language School" в Торонто. Панові Гарді належать пять книжок та сотні статей, які побачили світ . У зв'язку з важливістю та злободенністю предмета, ця стаття з'явилася в багатьох інших добре відомих публікаціях.

*

Леонард Гарді

Поза сумнівом, стаття схвилює багатьох, якщо можна так м'яко назвати вашу майбутню реакцію. Особливо не рекомендую читати це за трапезою. Хоча познайомитися не просто варто, а життєво необхідно більшості з нас. Мова піде про паразитів, які проживають в організмі людини та про шкоду, якої вони завдають. Така тема мимо волі викликає відчуття бридкості та відрази, тому всі звикли заносити цю сторону життя до своєрідного "табу", ми й хотіли би відкрити завісу.

"Я вважаю, що паразити є найбільш занедбаною проблемою охорони здоров'я у всю історію людства. Визнаю, що така відкрита заява грунтована на обстеженні 20 тисяч хворих протягом 20-літнього стажу". (Ці слова належать докторові Росс Андерсонові, одному з найбільш відомих паразитологів Північної Америки).

Як для більшості людей, так і для мене, ця тема залишилабся вкрита невідомим, якби Олена Тот, відповідальна за рубрику "Здоров'я" в журналі "Горизонт", не вирішила звернути мою увагу на паразитів. Моя перша реакція була правдоподібно така, як у кожної іншої людини. "Прошу дай мені спокій з тими паразитами, не хочу марно втратити апетит. Ми живемо не в країні третього світу, а в одній з високорозвинених держав, де немає потреби журитися такими речами".

Надалі, на жаль довелося мені змінити свою думку (скоро поясню, чому) коли став вивчати тему. Переглядаючи масу книг, статей, написаних лікарями та спеціалістами, а ночами - мудрі канали Інтернету, де можна знайти інформацію про все на світі.

Разом з поглибленням знань зростало бажання поділитися фактами з іншими, бо багатьом можна навіть врятувати здоров'я, завдяки цій темі. Дуже прошу читача не відкладати цю статтю лише тому, що тема видається бридкою або думаєте, що це вас не стосується. По-перше, наблизившись до кінця, ви самі переконаєтеся, що знати реальність набагато корисніше, як презирливо відвернутися від неї. По-друге, це явище останніми днями, на жаль, стало більш поширеним, як це можна собі уявити.

"Цілком можливо, що ти сам, не помічаючи того, наближаєшся до мільйонних жертв паразитної епідемії. Цій невидимій епідемії не існують ні територіяльні, ні економічні кордони, ні статеві. Вона до тої пори залишається загадкою для більшості лікарів." (Анн Луіс Гітлеманн, спеціяліст з харчування, автор)

"Що ж таке паразит? - задає питання згаданий раніше лікар Андерсон. - Це організм, який існує за рахунок господаря; має на увазі, що господарі - це ми з вами. Паразит веде життя паралельне з нашим, але у нашому тілі, за рахунок наших клітин та енергії, з'їдаючи вжиті нами продукти. За визначенням медичних дослідів, в організмі 85 відсотків дорослих людей Північної Америки живе хоча б один вид паразитів."

Людина може бути носієм більше 100 різних паразитів, починаючи від мікроскопійних розмірів і аж до декілька метрової цистоди. Поширені вони не лише в кишечнику, як часто про них думають, а практично в будь-якій частині тіла - в легенях, печінці, м'язах, стравоході, мозку, крові та шкірі й навіть в очах.

Як може заразитися людина?

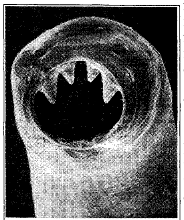
Один з найбільш відомих в цієї ґалузі , лікар Рона Золтан пише на Інтернеті, що хвороби, викликані паразитами, різко збільшуються в Північній Америці у зв'язку з міжнароднім туризмом, занечищеною водою та їжею, надмірним вживанням хемікаліїв, ртуті, антибіотиків... Цистода, нематода та цілий ряд одноклітинних паразитів значно більше поширені серед населення Північної Америки, ніж намагаються подати це "традиційні" медичні працівники. Найбільше паразити поширені в продуктах свинини (сало, шинка, ковбаса, "хот-доґ" і под.). Та навіть теляче, куряче, бараняче м'ясо і риби можуть виявитися зараженими. Так стверджує цей автор.

Це - далеко не радісна вістка для типового м'ясоїдного народу, такого, як український, наприклад. Одна із найбільш популярних серед народу книг про паразитів "*Здогадайся, що маємо на вечерю*!" пише: "Свиняча цистода (Taenia solium) причепиться до людини, якщо та з'їсть заражене напівготове свиняче м'ясо, таке, як свіжа чи вуджена шинка й ковбаса... Личинки починають розвиватися в м'язах людини, далі "подорожують" до центральної нервової системи та інших органів і тканин, закінчуючи шлях у верхній тонкій кишці. Свиняча цистода завдає величезної шкоди людському організмові вже тоді, коли ще не дозрілі личинки потрапляють до м'язів, у серце, очі чи мозок".

"Згідно з цифровими даними, зараження паразитами у Північній Америці більше, ніж в Африці". (Доктор Франк Нова, завідуючий лябораторією паразитології Державного інституту охорони здоров'я).

Розглянувши фотографії різного роду глистів, часто - черв'яків великих розмірів, оцінивши можливості зараження, мимоволі починаєш задумуватися над тим, як ці нечисті можуть жити в нашому тілі, та ще й залишаючись непоміченими? "А все тому,- пише доктор Андерсон, - що ціль їхнього існування - бути непоміченими. Розумні паразити живуть так, щоб їх не запідозріли, адже варто їх виявити - тут їм і кінець. Людина обов'язково докладе всіх зусиль, аби витравити їх. Якщо вважаєте паразитів простачками то помиляєтеся..., бо по-своєму, вони дуже кмітливі. Вони умудряються вижити й розмножитися, що є ціллю кожної живої істоти на цій плянеті. І все ж таки, як же паразит може жити непоміченим у нашому організмі? І чи можна його виявити?

Звичайно, якщо ви зможете зрозуміти застережливі сигнали тіла, то виявити паразитів досить легко. Але, якщо вважати нестачу енергії, слабість, хвороби та висипання на тілі, проноси та затвердіння, часті нежиті явищами, які не мають ніякого відношення до теми нашої розмови, то зрозуміти реальну ситуацію навряд чи вдасться. Доктор Томас Дж. Брук в книзі "*Суть медичної паразитології*" ("The Essentials of Medical Parasitology") пише, що цистода належить до групи найстарших паразитів людини. Чиста правда, що деякі види настільки пристосувалися до життя в кишечнику, що на господарі- людині немає жодних ознак їхнього існування".

Ancylostoma duodenale

Світова Організація Здоров'я оцінює, що майже 1,2 міліярда людей є заражених паразитами. Живуть вони, причіпляючись до внутрішньої тканки, з котрої беруть кров.

Більше картин на наступній сторінці.

Традиційними методами визначення наявності глистів є перевірка калу. Проте проблема у тому, що метода досить ненадійна. Адже існування дорослих паразитів в кишечнику визначають наявністю яєць у зразку калу, та видно їх буде лише тоді (звичайно, під мікроскопом), якщо глист відклав там яйця. Якщо ні - то нічого там не буде видно. Лікарі рекомендують пацієнтові здати аналізу тричі, кожного разу в різний час, але часто й це теж не надійно. (Разом з тим в період відкладання яєць одна немотода жіночої статі відкладає 10-25 тисяч яєць. Аскарида розміром до 40 см, показана на фотографії, здатна відкладати 200 тисяч яєць щоденно. Найбільшу довжину мають глисти, що потрапили до людини від риби, їх називають рибна цистода: розмір дорослого екземпляра досягає неймовірних 10 метрів, при цьому вона здатна відкласти мільйон яєць!)

"Величезні проблеми створюють паразити в ЗСА. Та, на жаль, ніхто не звертає на це уваги," - стверджує доктор Петер Віна, завідувач відділу патобіології Військового дослідницького медичного інституту ім. Вальтера Ріда.

За якими ж ознаками можна виявити в організмі людини наявність паразита? Ознаки надзвичайно різноманітні. Анн Луіз Гіттлеман, автор згаданої книги *"Здогадайся, що маємо на вечерю!"* (Guess What Came to Dinner), знайомить нас з основними ознаками. Однією з характерних рис "розумних" паразитів є їх здатність викликати часто повторювані симптоми захворювань. Тому лікарі й пропонують пройти курс знищення паразитів в тому випадку, коли звичайне лікування безсиле.

Ознаки існування паразитів в організмі:

♦ **Затвердіння.** Деякі черви через їхню форму та розмір можуть перекрити кишечник, чим і створюють перешкоди для процесу опорожнення.

♦ **Розвільнення.** Певний тип паразитів виробляє та виділяє в організм людини речовину простагландин, яка викликає рідкий кал.

♦ **Гази та спазми шлунку.** Існують паразити, які мешкають у верхній тонкій кишці та викликають запалення, через яке виникають гази й розбухає живіт. Це явище часто підсилюється споживанням певної групи овочів, а саме бобових культур. Тобто, якщо ваш живіт часто надимається, то це ознака того, що туди потрапив паразит.

♦ **Синдром черевної чутливості.** Паразити подразнюють внутрішні стінки кишок, викликаючи їх запалення, від чого ті не здатні поглинати поживні речовини, особливо жири, що й з'являються в калі.

♦ **Болі у м'язах та суглобах.** Паразити блукають організмом і можуть потрапити до м'язів та суглобів. Коли це трапляєтся, з'являється біль, який лікарі часто констатують, як запалення суглоба (артрит).

♦ **Малокрів'я (анемія).** Існують такі черви, які присмоктуються до внутрішніх стінок кишечника і звідти витягають їжу. Коли їх розводиться багато, що досить нескладно через їхнє масове розмноження, то це викликає втрату крові у господаря. Як наслідок, - недостача заліза в організмі чи поява небезпечного малокрів'я.

♦ **Алергія.** Паразити не просто подразнюють, а часто й просвердлюють наскрізь внутрішній захисний шар кишок, що відкриває шлях для проникненя в черевну порожнину неперетравлених молекул. До дії при цьому залучається імунна система, котра починає створювати додаткову кількість еозинофілів, від чого виникає запалення деяких тканин, що й спричиняє алергію.

♦ **Захворювання шкіри.** Черевні черви викликають такі захворювання, як кропивниця, екзема та інші хвороби із симптомами алергії. Починаються вікові зміни, рани, загноєння.

♦ **Грануломи.** Це затвердіння, схожі на пухлини, що з'являються від мертвих личинок чи яєць. Найчастіше виникають на стінках прямої та тонких кишок, проте їх можна знайти і в легенях, печінці, черевній порожнині, матці у жінок.

♦ **Нервовість.** Отруйні речовини від випорожнень

Дальше на наступні сторінці

Український правопис цього платного оголошення не відповідає засадам „Свободи". — Ред.

Фундатор кобзарського академізму XX століття

Підчас останньої подорожі по Україні мені пощастило взяти інтерв'ю з найвизначнішим професором кобзарського мистецтва Сергієм Баштаном.

Вже в ранньому дитинстві виявились яскраві музичні здібності Сергія, причому як вокально-інструментальний комплекс даних, потрібних у специфічному жанрі кобзарського мистецтва.

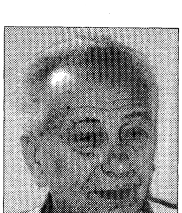
Сприйнята від мами закоханість у пісню, у поєднанні з прекрасним слухом і дзвінким голосом, спонукало жагу хлопчика до співу. Випадково знайдена на горищі дідової хати старенька бандурка зразу витіснила з уваги юнака захопленість всіма іншими народними інструментами. До того ж, природа відгукнулась на покликання митця як бандуриста інструментального профілю: подарувала йому унікальні довгі, гнучкі та моторні пальці. Виявився також і хист до підбирання на слух народних мелодій.

Кохаючись у маминій пісні, Сергій рано відчув природність поєднання фонічної педальності звучання бандури. Юний кобзарик стає незмінним учасником шкільної художньої самодіяльності і мріє про своє артистичне майбуття.

В 1948 році, після закінчення десятої кляси, Сергій, згідно батьківського бажання бачити в майбутньому сина інженером, склав іспити до Київського політехнічного інституту. Вертаючи до рідної Михайлівки на Черкащині, їхав у переповненому вагоні. Супутниками виявились вояки, охочі послухати пісню. Побачивши хлопця з бандурою, попросили Сергія заграти. Захопленню слухачів не було меж. На тому закінчився б концертний імпровізований виступ молодого бандуриста. Та тут виявився присутнім не хто інший як сам директор Київського музичного училища ім. Глієра П. А. Сук, хормайстер за фахом. Дізнавшись, що сталось із Сергієм, він сказав категорично: „Скажи свому батькові, що тобі треба вчитись не на інженера, а на бандуриста. Приїдь до Києва у вересні. Вважай, що місце для тебе вже є".

Першим учителем Сергія став Володимир Кабачок, соратник видатного вченого, музикознавця, дослідника-фолкльориста Гната Хоткевича, від якого прийняв найпрогресивніші ідеї свого часу.

В. Кабачок був людиною з величезним і трагічним життєвим досвідом, в якому відбилися переживання тисяч понівечених сталінським репресивним режимом долей українського народу. То був дійсно кобзар вже радянського часу, який втілював у своєму мистецтві думи, страждання й надії, радощі і розчарування свого народу. В. Кабачок мав високу і багатопрофільну освіту. Тому можна стверджувати, що діяльність В. Кабачка є поєднуючою перехідною ланкою від етно-фолкльорного до сучасного професійно-академічного кобзарського мистецтва, яке виявилось у творчій діяльності С. Баштана. Отримавши до своєї кляси обдарованого виконавця, В. Кабачок докладає зусиль до розвитку його віртуозних можливостей. То були перші роки послідовного становлення професіоналізму за всю попередню історію кобзарського мистецтва.

Проф. Київської Консерваторії С. Баштан.

В його репертуарі переважали народно-танцювальна музика та мініятюри окремих зразків клясичної музики, які утверджували ідею Г. Хоткевича щодо інструментального аспекту розвитку виконавства на бандурі.

Сольового співу Сергій навчався у І. Д. Найденко та М. І. Єгоричної, а хор в клясі В. А. Уманця. Методику хорового співу Сергій опановує у хорі під керівництвом П. А. Сука, а пізніше — в державному хорі у видатних майстрів цієї справи — Г. Г. Вірьовки. Набуті знання і навички хорового співу, застосовані вже в педагогічній роботі, дали плідні наслідки. Тоді він зустрівся з веселою, життєрадісною талановитою співунею, теж бандуристкою, Серафимою, з якою довший час працював у народному хорі та з якою одружився.

Після закінчення з відзнакою музичного училища Сергій працював у Державному українському народному хорі. Тут він перевіряє на практиці та удосконалює свої знання і навички.

Заіснувала проблема корінної реконструкції бандури, відкриття можливостей тональних модифікацій в процесі гри. Чимало відомих майстрів плідно працювали у цьому напрямку. Перший найбільш вдалий „клясичний" зразок концертної бандури вдалося створити Іванові Скляреві. Пізніше вдалу версію бандури з модернізованою системою перемикачів запропонував Василь Герасименко.

Сергій Баштан став першим, хто, досконало опанувавши новий інструмент, репрезентував його невичерпні віртуозні можливості на великій концертній естраді. В цей період народжується і творча співдружність С. Баштана з композиторами А. Коломийцем, М. Дремлюгою. В його репертуарі з'являється перша в історії цього жанру соната А. Коломийця.

Таким чином, на навчання до Київської Консерваторії ім. П. І. Чайковського Сергій прийшов у 1954 році, маючи вже певний досвід концертно-виконавської та творчої діяльности. В консерваторії продовжував опановувати сольний спів. Тут він пройшов велику школу виконавської майстерности всіх епох і різноманітних стилів та жанрів.

Широке розмаїття музичних стилів, жанрів і форм, опанованих у студентський період, мали на меті високе музично-художнє виховання артиста. С. Баштан обрав більш дійовий і результативний шлях — творчої співдружності з композиторами. Плідна творча співпраця з провідними майстрами композиторської школи не тільки вилилась у щедрій потік нової музики для бандури, а й суттєво вплинула на розвиток композиторського обдарування С. Баштана. Крім створення репертуару та його виконавської і педагогічної репрезентації С. Баштан провів велику працю його систематизації і публікації: для дитячих шкіл, музичних середніх і вищих навчальних закладів. Обсяг і висока художня якість створеного і систематизованого С. Баштаном репертуару для бандури отримали високу оцінку фахівців.

Перша публічна репрезентація виконавства була переведена С. Баштаном на Всеесоюзному конкурсі. За виконання цієї програми йому присуджено „Золоту медалю". Навчаючись в консерваторії (а потім працював тут викладачем аж до 1969 року), продовжує працювати в Державному хорі ім. Вірьовки. Тріюмфально проходили виступи у зарубіжних гастрольних подорожах в Европі, ЗСА, Канаді, Латинській Америці. Доктор мистецтвознавства Гуменюк писав: „Музична виразність, блискуча техніка спростували думку про бандуру як про інструмент, здатний лише акомпаньювати". В 1959 році С. Баштан є викладачем, в 1961 році — доцентом, в 1979 — професором, а в 1980 — деканом.

У 1995 році за видатні заслуги професорові Сергієві Баштану присвоєно почесне звання „Народний артист". Все свідоме життя, усі найкращі помисли, творче горіння С. Баштан присвятив бандурі. Це і є підставою вважати Сергія Баштана фундатором кобзарського академізму 20-го століття.

Микола Чорний-Досінчук

Незвичайна імпреза у Маямі

Неділя, 4-го січня 1998 року, у Маямі, Фльорида, була гарна і тепла. По урочистій Св. Літургії о 10-ій годині, всі приявні зійшлися у церковній залі з двох причин. Михайлові Шипулі в той день сповнилося 100 років. Його рідні приїхали до Маямі, щоб урочисто відзначити цю незвичайну річницю. Небагато людям Господь дозволяє дожити такого гарного віку. Приїхав теж зі Львова д-р Борис Ґудзяк, віцеректор Львівської Богословської Академії, внук сторічного ювілята, який при цій нагоді виголосив доповідь про Богословську Академію.

Д-р Борис Ґудзяк у своїй доповіді начеркнув коротко історію Богословської Академії, яку почав організувати Митрополит Андрей Шептицький з Йосифом Сліпим, і вони плянували з Академії розбудувати український богословський університет. Але прихід більшовиків у 1939 році ці пляни ударемнив. Академія була закрита і зліквідована. Щойно у 1994 році вона почала відроджуватися.

З початку вона приміщувалася у двох малих кімнатах, а відтак одержала більше. Перелеґент висвітлив коротке відео з життя і діяльности Богословської Академії, на якому головним промовцем був Владика Любомир Гузар.

При Академії працюють п'ять інститутів; Інститут історії Церкви директором якого є д-р Борис Ґудзяк; Інститут неолатиністики — директор канд. наук Мирослав Трофимук; Інститут родини і подружнього життя — директор ліценціят, о. Михайло Квятковський; Інститут термінології і перекладів — директор ліценціят Михайло Петрович; Інститут канонічного права, директор д-р Анібал Соутус. Плянується оформлення Інституту Літургії і християнської культури та Інституту катетики.

Академія співпрацює з Папським Біблійним Інститутом і Папським Орієнтальним Інститутом, з Інститутом ім. Митрополита Андрея Шептицького при Університеті св. Павла в Оттаві, Канада, Українським Науковим Інститутом Гарвардського Університету, ЗСА, Центром Історичних Досліджень ім. П. Яцика Канадського Інституту Українських Студій та іншими.

У тісній співпраці з Інститутом Андрея Шептицького в Оттаві Академія бере участь у літній школі у Редвуд Веллі, Каліфорнія, що її веде о. д-р Андрій Чировський, директор інституту. Останнього літа академія дуже успішно зорганізувала таку літню школу в Уневі, в центрі монашого життя оо. Студитів.

У 1995 році розпочато при Академії щотижневий спеціяльний курс для підвищення кваліфікації душпастирів, слухачами якого є 230 священиків. Курс проводитиметься протягом чотирьох років. В близькому майбутньому навчальна програма і диплом Академії будуть визнані Папським Орієнтальним Інститутом в Римі.

Закінчивши свою доповідь про Львівську Академію, д-р Борис Ґудзяк сказав кілька слів про його сторічного дідуся Михайла Шипулу, який 16-літнім хлопцем зголосився до Українських Січових Стрільців, але туди його не прийняли через молоденький вік. Згодом одначе його взяли до австрійської армії, і він воював два роки на італійському фронті. З трудом вернувши з фронту, Михайло Шипула зголосився до Української Галицької Армії. З провалом Визвольних Змагань М. Шипула повернувся додому в Золочівщині, одружився і тяжко працюючи, вирощував родину. Одна його доня згинула в Українській Повстанській Армії.

Вже раніше д-р Олександер і Ярослава Ґудзяки, батьки д-ра Бориса, зложили на Львівську Богословську Академію 250,000 долярів, а з нагоди сторіччя батька і дідуся зложено дальші тисячі. Михайло Шипула зложив 10,000 дол., д-р Марко і Рома Ґудзяки —

(Закінчення на стор. 5-ій)

паразитів подразнюють центральну нервову систему. Часто нервовість пояснюється тим, що весь організм обплутаний паразитами. (Після закінчення курсу очищення лікарськими рослинами багато хто стверджує, що навіть агресивне подружжя, родичі стають терплячими та миролюбними. Як стверджує Гітлеманн, найбільш відомою за останні роки вважається цистода, що була у покійної нині оперної співачки, Марії Каллас. Жінка страждала надмірною вагою та мала проблеми зі шкірою. Після виявлення та виведення цистоди з організму вага співачки зменшилася, шкіра очистилася, а вередлива натура заспокоїлася).

♦ **Порушеня сну.** Часте просинання вночі, особливо між 2-ою та 3-ою год., коли печінка намагається звільнитися від випущених паразитами ядів. Іншою причиною може бути свербіння в прямій кишці, викликане звичкою одного виду глистів відкладати там яйця саме в нічний час. Цей рух і викликає свербіння.

♦ **Скреготіння зубами.** У заражених паразитами дорослих, а особливо - у сплячих дітей часто спостерігається скреготіння зубами.

♦ **Хронічне виснаження.** До ознак хронічного виснаження належить втома, скарги на ознаки грипи, пригніченість, втрата змоги зосередитися, погана пам'ять. Паразити створюють ці емоційні проблеми тим, що залишають організм без життєво важливих корисних речовин, так потрібних для правильного функціонування.

♦ **Порушення імунної системи.** Паразити знижують силу імунної системи тим, що перешкоджують виділенню імуноглобуліна A (IgA). Своєю присутністю вони примушують імунну систему постійно працювати з напруженням, що й веде з часом до її ослаблення. В результаті організм стає беззахисним перед бактеріями та вірусами.

Крім того, характерними ознаками можуть бути й такі: повнота, схуднення, надмірне почуття голоду, неприємний присмак і запах у роті, болі в області пуповини, пришвидшене серцебиття, помутніння зору, особливо при нахилах та випростуваннях, свербіння в носі чи вусі, виділення слини під час сну, астма, цукровий діябет, епілепсія, вугрі, мігрені та звичайно, два найбільші вбивці - серцеві захворювання й рак.

Спеціялісти, в переважній більшості, - обережні, і поки що говорять лише про можливий зв'язок між масовими захворюваннями та паразитами. Та є відважніші лікарі, а серед них - Гулда Кларк, яка у своїй праці *"Лікування всіх видів раку"* (The Cure for all Cancers) стверджує, що ракові захворювання викликає один вид паразитів (fasciolopsis buskii). Якщо звільнити хворого від його присутності, зникнуть пухлини. (Звичайно, відразу виникає думка про те, що коли весь світ шукає ліків від раку, то рано чи пізно їх обов'язково знайдуть, якщо причина, що викликає його, настільки проста. Хоча варто задуматися над тим, що може бути більшим стимулом для лікаря чи шпиталю: проведення операції чи хіміотерапії вартістю в десятки тисяч долярів чи призначення хворому елементарних трав'яних очищувачів максимальною вартістю в пару сотень долярів? На чому можна більше заробити? Якщо б завтра знайшли якийсь засіб від одного з масових захворювань, то величезна частина економіки могла б розвалитися й мільйони працівників охорони здоров'я втратили б свій хліб. Цікава тема для роздумів, чи не так?)

Яйця та личинки паразитів потрапляють в організм через отруєні продукти харчування, немиті овочі і фрукти. Іншою поширеною формою зараження є контакт із домашніми тваринами. В них, як правило знаходять домівку певні види червів, їх яйця систематично потрапляють до навколишнього середовища через систему виділення. Звідти знову чіпляються до шерсті собаки, кішки і под. Далі через наші погладжування, обійми, поцілунки, та навіть через повітря - потрапляють вже до людини.

Занедбана товста кишка.

Найбільша частина черв'яків живе в товстій кишці. За даними англійської Королівської Медичної Академії, 90 відсотків захворювань та болісних відчуттів безпосередньо та опосередковано пов'язано зі засміченням товстої кишки. Академією виявлено 36 різноманітних отруйних речовин, що утворюються в засміченій товстій кишці. Ці токсини всмоктує кров'яний потік, що наносить величезної шкоди здоров'ю. Доктор Бернард Дженсен, один із провідних спеціалістів в галузі дослідження та лікування захворювань товстої кишки, вважає, що у 40-річних людей товста кишка має в середньому вагою від 2 до 12 кілограмів нашарувань. В цьому викинутому шарі сміття квітує життя великих і малих паразитів, що повільно, але впевнено отруюють організм носія. Та щей на додаток їм дістаються найбільш "смачні шматочки", адже з продуктів, які ми споживаємо, саме вони з'їдають найбільшу частину поживних речовин, часто залишивши лише "крихти" для господаря. Тому у багатьох людей саме через цю причину не видно поліпшення здоров'я незважаючи на намагання споживати здорову їжу і вживати вітаміни. Правильне харчування без попереднього знищення армії паразитів, менш ефективне. Згідно з твердженнями доктора Доналда Келлі, причина надмірної ваги теж часто пов'язана з паразитами, що залишають організм без поживних речовин, віддаючи йому лише кальорії, яких потребує все більше й більше, за рахунок чого і перекривається нестача вітамінів.

Якщо не робити ніяких кроків для очищення власного організму, то з часом можна прийти до цілковитого його отруєння. "Треба вичистити накопичені шлаки з товстої кишки", - каже доктор Браян Карпентер, - задля уникнення самоотруєння. Тіло намагається поглинути корисні речовини через забруднену товсту кишку, а насправді воно може витягнути лише шлаки. Токсини затримують ензими, без яких в організмі ніщо не працює як треба. Тепер починаємо краще розуміти від чого 90 відсотків хвороб беруть початок у товстій кишці: через отруйні речовини плюс недолік корисних речовин у клітинах".

Факти підтверджують точку зору лікаря, бо на сьогодні в Північній Америці серед вікової групи 15-44 роки порушення в системі травлення є третьою причиною відвідин лікарні, а для вікової групи 45-64 роки - другою за частотою причиною. (Самоотруєння з віком росте).

Очищення під силу кожному.

Як ми згадували на початку статті, тема ця - не з приємних. Якщо читач уважно слідкував за ходом думок, то я передбачаю два види реакції: чи то думаєте про себе зі святим переконанням, що все це лише вигадка без єдиного слова правди, чи то зародився сумнів у тому, що змальовані картини вас не стосуються. Може, вам вдалося уникнути деяких із названих синдромів. Або ж ви, тількино почувши про тему, подумали скептично: "О, Боже! Адже я двічі на день приймаю душ, систематично міняю білизну, мию руки перед їдою, не цілуюся з котами й дуже перебірливий у продуктах. Звідки ж ці чудовиська можуть взятися в моєму тілі?"

Врешті решт вирішив пройти курс очищення. Олена, про яку я вже згадував на початку статті, наполегливо переконувала мене спробувати очиститися, проте щоразу я уникав цієї теми, не бажаючи навіть говорити про неї. Одного разу вона звернулася до мене навіть з докором:

-Чому ти так переконаний, що відрізняєшся від решти? Останніми місяцями декілька знайомих очистилося і серед них не знайшлося жодного, хто б не виявив "жахливих речей" в унітазі. Якщо тобі стане легше від того, то відкрию секрет, що ні я, ні мої батьки не стали виключенням. А ти ж чудово знаєш моїх батьків, рідко зустрінеш людей, які так турбуються про своє здоров'я. Отже, коли вважаєш, що прийшов час злізати з коня, то можливість є. Можливо, ти думаєш, що всередині чистий, як після хемічної чистки. А коли - ні? Що ти втрачаєш?

- Хоча б черв'ячків, - намагався жартувати я, та скажу відкрито, що вже й тоді бурчання мого живота викликало сумнів у моїй певності. По-перше, через деякий проміжок часу я став помітно втомлюватися, чого саме зараз не можу собі дозволити, бо повинен працювати по 13-14 годин щоденно. На жаль, після 8-9 годин праці мозок частенько підводив. Черговою дивиною було те, що вже декілька років не міг їсти бананів, від яких крутило в животі.Були й інші ознаки, від яких із радістю звільнився б. Без особливої довіри все ж став вживати рекомендований препарат згідно з інструкцією.

Не хочу вдаватися в подробиці, але, дійсно, досить швидко довелося злізти з коня. Не кажучи вже про те, що були дні, коли пропадала всіляка охота жити, настільки все било бридке. Цей курс очищення травами тривав 30 днів. Десь через два тижні у мене "пішла робота". На протязі наступних двох тижнів теж траплявся хоча б якийсь урожай. Часто й не маленький. Поки мене кидало то в жар, то в холод, то подив і жах, Олена із співчуттям посміхалася, адже у неї та її друзів все було позаду. Вони стільки разів обговорювали цю тему й жартували, що почали ставитися до цього спокійно. Тепер я теж реагую на цю тему, як на звичайнісінькій предмет розмови, інакше би ніколи не посмів написати цю статтю.

Результат очищення просто дивовижний! Вперше за довгий час з'явилося відчуття, що моя енергія не має краю. Що можу пропрацювати 50 годин без зупинки. Знов почав їсти банани, і нічогісінько. Від чого я радію насправді - то це коли прокидаюся ранками і не хрипить й не закладає горло, як було раніше. Не утворюється ніяких виділень, дихальні шляхи повністю очистилися. Цікаво відмітити, що й спина вже пару тижнів не болить, а раніше від сидячої роботи часто "стріляло", як повернуся не так чи підійму щось тяжке.

Природно, що я втаємничив своїх друзів у секрети лікування і, дізнавшись про мої пригоди, вони теж вирішили спробувати. Всі без винятку виявили паразитів. З мого давнього друга Олега три тижні підряд виходили глисти. Коли він звільнився від першого, який вийшов з нього двома частинами, одна 40 см, друга - 60, то його величина приголомшила хлопця настільки, що він простояв біля унітазу цілу годину, не відводячи погляду. (До того моменту Олег не вірив жодному моєму слову в розмові про глисти. Лише повага до нашої дружби примусила його розпочати очищення. Однак з того часу він так втягнувся в цю справу, що став робити фотографії "мешканців". Олегові, до речі, 35 років, він був шокований тим, скільки шкоди вже задали паразити його орманізмові. Безумовно, наводить жах і думка про те, які хвороби пізніше викликали би ці чудовиська, про дійсні причини яких ніхто б не здогадався.)

"Знищення паразитів було б неможливим при вживанні хемічних ліків, які можуть вбити тільки один чи два види... Три трави допоможуть вам знищити більш, ніж 100 видів паразитів. ... Ці трави є: чорний ґоріх, полин та звичайний часник. Ці трави треба вживати разом.... Не намагайтеся замінити трави ліками. Ці ліки можуть бути в найвищій мірі токсичними, навіть малими дозами. Вони також не вбивають всі стадії"(яйця, стадії розвитку та дорослих) - попереджує лікар Гулда Кларк в своїй відомій книжці "Лікування усіх видів раку".

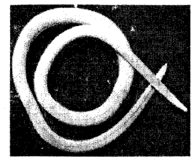
На закінчення хочу відмітити, що рішення написати на цю тему прийшло до мене не лише через її нетиповість. Беручи до уваги думки лікарів, ґрунтуючись на власному досвіді, переконаний, що більшості людей доведеться рано чи пізно з цим зіткнутися, незалежно, визнають вони ці факти чи ні. Лише єдине може бути небезпечне за існування паразитів - якщо й надалі дозволяти жити на наш рахунок, тим самим даючи їм можливість знищити найбільшу нашу цінність - здоров'я.

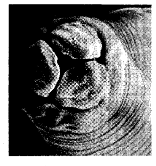
Від усього серця прошу вас послухати моєї поради. Для мене вже все позаду і я знаю, про що говорю. Без прикрас, з усією відвертістю описав все, що в дійсності зі мною сталося. Вважаю, що мій досвід допоможе іншим, і кожен лише виграє, провівши велике весняне прибирання. Цього разу не в домівці, де мешкає тіло, а в самому тілі, де живуть душа, думки та почуття. Що може бути важливіше від цього? Що ви втрачаєте, врешті решт? (Відповідь ви вже знаєте).

Погляд заміщений в ці статті виражає переконання авторів і їхніх цитатів.Відповідальність за ці переконання поносять самі автори, а не газета.

Світова Найбільш Обридлива Виставка Картин:

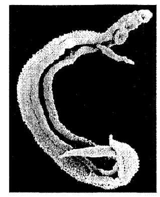
Людські Паразити

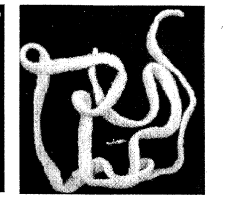
Ascaris lumbricoides **Голова Ascaris**

Ця аскарида є хіба одним з найбільших паразитів людини , при загально шацованим числі 1,4 міліярда заражених людей на цілому світі.В деяких суспільствах рівень заінфекування виносить 100%. Ці дуже великі черв`яки , які часто сягають довжиною до 30 см. ,замешкують внутрі кишки.Одна немотра жіночої статі має здатність відкладати 200 тисяч яєць за день при тотальному числі 27 мільйонів ,які творить за ціле своє життя.

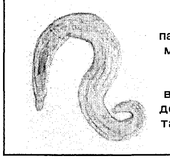
Schistosoma mansoni

Популярні в Америці Північні так звані "кровні гачики ", це паразити , які заразили білля 200 мільйонів людей , з цього приводу річно вмирає приблизно мільйон людей.

Taenia saginata

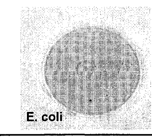
Стрічкові глизди ,які походять з мя`са телячого можуть вирости в малі кишці до дуже великих розмірів (10 см). Ця паразима виступає на цілому світі і є дуже популярна в Америці Північні.

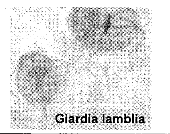
Enterobius vermicularis

Глист прямої кишки - гострица цей паразит статистично заразив білля 400 мільйонів людей. Це є одна з найбільш абсурблюючих подразнень, які викликають свербіння наскрісь внутрішній захисний кишок,в часі коли дорослі паразити мігрують на шкіру,щоб там скласти яйця.Яйця є дуже відпорні на вплив середовища.

Мікроскопійні Паразити

E. coli

Giardia lamblia

Що в середині - не має значення

Олена Тот

Людина є трошки дивною істотою. Подумайте про час, який проводимо кожного дня, щоб бути чистим та мати гарний зовнішний вигляд. Але не застанавляє нас, навіть на одну хвилину, що наше внутрішнє також потребує такої спеціальної уваги. На справді наш внутрішній вигляд є більш важливий від зовнішнього. Якого кращого доказу потрібно, як величезна кількість хворіб, з котрими людина мусить боротися. На щастя, щораз більше людей відкриває, що їхні тіла працюють краще, коли вони є краще відживлені і чисті за нормами гігієни. Королівська Академя Лікарів виявила останньо, що 90 відсотків всіх захворювань є безпосередньо або посередньо зв'язаних з занечищенням кишечника.

В зв'язку з моєю професією, як сертифікований консультант по відживленню, кожного дня бачу, як міцно програма внутрішнього очищення може помогти нашим тілам при віддалюванні занечищень і паразитів. Досвідчила я багато тих симптомів і вирішила разом з моїми друзями та родиною піддатися програмі очищення з паразитів. Всі ми були зашоковані, коли знаходили, серед занечищень та решток, паразити, які виходили з нашого тіла. Тоді вирішила на цю тему здоров'я і потребу внутрішнього очищення звернути увагу інших людей. Результатом було успішне закінчення цієї програми багатьма людей.

Цей трав'яний очищуючий набір складається з трьох надзвичайно важливих продуктів, є ними: *Фібра* - рослинні волокна (вистачає на менш більше 2 місяці), *Чай* (опаковання має 30 мальеньких торбинок, які старчають на 2 місяці), *Капсулі* (вистачає на 1 місяць). Кожен з них має своє особисте завдання:

❁ **Фібра**- це суміш із 29 різноманітних лікарських трав, які за допомогою рослинних волокон вичистять, дослівно - "виметуть" із товстої кишки багатолітні накопичення.

❁ В той час, як фібра пом'якшує та вимиває з кишечника гнізда паразитів, приєднуються до роботи спеціяльні **капсулі, що виганяють паразитів.** Вони вміщують 15 видів екстрактів лікарських рослин, основним компонентом яких є чорний горіх, полин та звичайний часник, які вже століттями використовується для знищення паразитів.

❁ Для додаткового очищення переходять до спеціяльного **чаю з лікарських трав,** це 10 різноманітних лікарських рослин. Він випивається на вечір, перед сном. Його призначенням є вимити з організму людини отруйні речовини.

Гарантуємо зворот коштів в 60 днів

Цей трав'яний курс був започаткований через одну з найбільших компанії в ЗСА. Містить в собі лише найкращої міри зілля, які використовують в найбільш ефективних процедурах. Якщо Ви не є вдоволені з результатів нашого лікування засвідчуємо зворот коштів до 60 днів.

Цей трав'яний курс не викликає жодних побічних явищ, лише повсякденні реакції, пов'язані з процесом виходу шлаків. Особливо рекомендується при затвердіннях.

Дана програма очищення створена на високому професійному рівні і перевірена на багатьох людях в різних частинах ЗСА та Канади. Фірма-виробнник використовує матеріяли лише найвищого ґатунку і дає повну ґарантію на свої продукти, як власник лікарського ідентифікаційного номера канадського уряду.

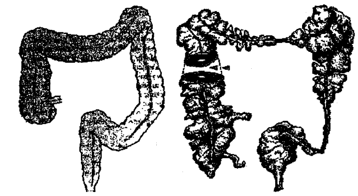
Одержала я сотні листів від моїх пацієнтів, які успішно закінчили цю програму. От що деякі переказують у своїх листах:

"Це наш 30 день і до цієї пори кожного дня маємо малу (часом більшу) несподіванку... Наш досвід, як до тепер, перейшов всі очікування, яких могли ми сподіватися". (Ева Рехерт, Лондон, Онтаріо)

"Моя психіка поправилася дуже. Прибуло енергії, якої бракувало, повернув також апетит-по багатьох роках". (Тома Ш, Ню Йорк)

"Кожного дня знаходив я великі кількості паразитів в калі, 2-3 з них були досить "гарних" розмірів... За те самопочуття у мене тепер покращало. Почуваю себе свіжо та взміцнено фізично. Програма була неймовірно лагідна. Не досвідчив я жодних побічних явищ". (Доктор Ф. Персані, Оттава)

Здорова товста кишка **Хвора товста кишка**

Ці дбі картини ,які зображують терапію товстої кишки знаходяться в книжці доктора Нормана, чолового представника в ділянці лікування товстої кишки. *"(Окреслення) Їжа залишає накопичені шляхи на шнутрішніх стінах кишки.Що деякий час ці накопичення можуть повільно побільшуватися,до хвилини, коли залишається тільки малий отвір в середині...Найкраща з дієт може бути не найкраща від найгіршої, якщо кінцева система товстої кишки є накопичена різними нечистотами"*, пише доктор Валкер в свої книзі "Здорова Кишка" (Colon Health).

Якщо ви бажаєте очистити свій організм, то просто наберіть мій номер телефону і скажіть мені - Олені, або моїй колегі - Дануті, по українські, що хочете замовити препарат очищувач. (Додам, що фірма - виробник не працює через мережу крамниць, а лише на замовлення.)

Вартість повної програми - $69.99 ($99.95 канадійськіх). Загальна ціна включає доставу продукту в кводі $75.00. ($112.34 канадійськіх). Ви можете складати замовлення через телефон за номером бутьякої кредитної картки. (Доручення пересилкі виносить від 6 до 8 днів, через кредитну картку, а від 18 до 20 днів, коли замовляте чеком або Грошове замовлення - "Мані Ордер".)

На пакунок складаються всі три продукти та інформація в англійській мові. Ми підготували переклад українською мовою і з задоволенням вишлемо його безкоштовно кожному, хто одночасно із замовленням назве номер **"CA-1"**. Лист цей дійде окремою посилкою.

За замовленням або інформаціями в українській та англійській мовах просимо телефонувати безкоштовно до нашого б'юро від 9.00 год. ранку до 6.00 год. вечора.

1-800-594-0580

або (416) 236-1610

Адреса: **Cleanstart Your Life, Inc.**
2315 Whirlpool St. Suite 325
Niagara Falls, NY 14305

Прошу чеки і грошові перекази пересилати до нас:
Cleanstart Your Life, Inc.

Я хочу замовити пакунок за $ 75.00
(2 пакунки в ціні $145.00 або 3 за $217.34)

Ім'я:________________

Адреса:________________

____

Код:________ Тел:(____)________

Спосіб оплати: ☐ Чек ☐ Мані Ордер ☐ Віза ☐ Мастеркард ☐ Амерікан Експрес

Ном. кред. картки:________________

Дата закінчення (expiry): ________ CA-1

Ця програма створена, щоб заступити медичне лікування. Особи з серйозними проблемами повинні зголоситися за професійною порадою.

Оформлення...

(Закінчення зі стор. 2)

ности, до СІН може бути подана форма I-134, але не I-864. Для того, щоб забезпечити успіх під час співбесіди в СІН та не стати перед фактом неприємної затримки, ми вам рекомендуємо порадитись з досвідченим іміграційним консультантом.

На які види державної чи іншої допомоги можуть розраховувати мої родичі, яких я запрошую на постійне проживання до Америки?

При недостатніх заробітках спонзора, прохання про отримання основних видів державної домомоги (купони на харчування, Медікер, SSI та тимчасову допомогу потребуючим сім'ям) може бути прийняте до розгляду лише після п'ятьох років проживання іміграната в ЗСА. Буде підсумовано заробітки іміграната, спонзора (подружжя). При тому, погіршення фінансового стану спонзора, що сталося в результаті розірвання шлюбу, до уваги не береться. Велике значення також буде мати місце проживання іміграната, бо перелік можливих допомогових програм для імігрантів у значній мірі встановлюється владою стейтів і надається зі стейтових фондів.

В іміграційних питаннях просимо звертатися на адресу: Pallada International, Inc., 98 Second Ave., 2nd Floor, New York, NY 10003; tel: (212) 387-8683.

Буря

Зимою буря розходилась.
На дижурстві я в лікарні.
І все в вікно на двір дивилась
Страшно там, а тут спокійно.
Реве, свистить, регоче, плаче,
Жбурляє снігом у вікно
Й таке страшне воно, неначе
Викида за себе все зло.
Не дай нам Бог, на полі стрітись
З природним явищем оцим;
Ти будеш довго ще боятись,
Якщо залишишся живим.
На другий день — сміється сонце,
Земля вся в білому вбранні,
Я знов дивлюся у віконце
Не те, що вчора було. Ні!
Давно та буря полетіла
У дальші, інші краї.
Багато бід вона створила,
Та в нас нема уже її.
Сміється сонечко із неба,
Але мороз тріщить, тріщить
Йому довести іще треба,
Що він уміє дошкулить.
Як ми в дорозі недалеко,
То спішимо в свій рідний дім.
Змагатися із ним нелегко,
Він вміє доказать хто він.

Паша Ємець

Каліфорнія, 1998 рік

У ЧЕХІЇ МИНУЛОГО ВІВТІРКА, 20-го січня, Вацлав Гавел, провідник демократичної революції з 1989 року, котра була причиною упадку комуністичного режиму в країні, був обраний президентом на ще одну п'ятирічну каденцію. Несподіванкою було те, що в першій рунді виборів він не отримав потрібної кількости голосів у парляменті — бракувало йому 10 голосів у нижчій палаті парляменту і два у сенаті. Одначе у другій рунді він отримав точно 99 потрібних голосів у нижчій палаті та 47 із потрібних 41 в сенаті.

ПОДІЇ

КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА ВИЗВОЛЬНИМ ЗМАГАННЯМ

Ню Йорк. — Тут 23-24-го січня проходитиме конференція з нагоди 80-ліття Українських визвольних змагань, яку влаштовують Центр студій української історії, спонзорований П. Яциком, Гарріман Інститут при Колюмбійському університеті, НТШ, УВАН у ЗСА та Український Інститут Америки. Панелі й доповіді проходитимуть: 23-го січня в Колюмбійському університеті, 420 захід 118 вул., кімната 1512, початок панелів о год. 10-ій ранку, 2:30 після полудня; прийняття — у Faculty House, поч. о год. 5-ій вечора. 24-го січня імпрези відбуватимуться в УІА, 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку, початок о год. 10-ій, 11:30 ранку, о год. 12:30 — полуденок, о 1:30 — музична частина. Додаткові інформації поміщені у „Свободі", ч. 13 з середи, 21-го січня.

ХОР „ДУМКА" ВІДЗНАЧАЄ ІСТОРИЧНІ РОКОВИНИ

Ню Йорк. — Український хор „Думка" під протекторатом Об'єднаного Комітету Українсько-Американських Організацій м. Ню Йорку, Відділ УККА, влаштовує святкову академію — відзначення 80-ої річниці проголошення української самостійної держави Актом Четвертого Універсалу й 79-ої річниці акту соборности українських земель. Імпреза відбудеться у неділю, 25-го січня, в школі Ашер Леві, Перша аве. між 11-ою і 12-ою вул. Початок о год. 2-ій після полудня. Виступатимуть: хор „Думка"під диригентурою Василя Гречинського, бас-баритон Ярослав Гнатюк, рецитатор — Володимир Курило. Святкову доповідь виголосить віцеконсул України Богдан Яременко. Вступ — 10 дол.

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ

Виппані, Н. Дж. — Гурток Пластприяту і Пластова станиця в Нюарку влаштовують пластовий „чорно-білий" баль, який відбудеться у суботу, 7-го лютого, в готелі Гановер Меріотт, 1401 дорога ч. 10 схід у Виппані, Н. Дж. Гратиме оркестра „Темпо". Одяг — вечірній, чорно-білий. Коктейл — о год. 7-ій вечора, вечеря — о 8-ій, вечерниці — до год. 1-ої ночі. Вступ з вечерею включно — 75 дол., забава без вечері — 20 дол. (тільки для молоді віком до 23-ох років). Чеки слід виписувати на Plast Inc., c/o Bohdan Porytko, 50 Route 10 West, East Hanover, NJ 07936. Тел. для інформацій (973) 515-8844. Місця мусять бути заплачені до 30-го січня.

Ф. Кастро...

(Закінчення зі стор. 1)

II до Куби тривала 10 років, але щойно минулого року почали здійснюватись конкретні пляни цієї зустрічі, котра ще до появи самого гостя ввела досі небачені зміни в країні, де впродовж минулих 39 років релігійне життя було послідовно викорінюване. Тому зі здивуванням світ побачив ентузіязм, з яким сотні тисяч кубинців вітали провідника Римо-Католицької Церкви на своїй землі впродовж його 10-милевої дороги з летовища.

Як звичайно з приїздом до нової країни, Папа Іван Павло II завжди на привітання навколішки цілував землю, але цим разом кубинську землю до поцілунку в ошкленій таці йому піднесли під опікою самого Ф. Кастра четверо кубинських дітей.

Увесь церемоніял привітань позначався постійним діялогом між господарем і гостем. Ф. Кастро прославляв комуністичну ідеологію, котра в останніх 10 роках була відкинена майже у всіх частинах світу, а Папа Іван Павло II підкреслював важливість і потребу релігії, котра скоро увійде у своє третє тисячоліття.

У своїй привітальній промові кубинський диктатор запізнав гостя з історією Куби включно з її злиднями, котрі його країні приходиться терпіти через Америкою застосоване ембарго, котре порівняв до терпінь перших християн в Римі. Натомість Папа Іван Павло II, у своїй промові, найперше підкреслив пастирську мету своїх відвідин, зазначуючи, що до Куби він прибув, як „паломник любови, правди та надії" з бажанням дати оживляючий поштовх релігійному життю Церкви, котра, не зважаючи на труднощі, все ж таки проіснувала.

Закінчив Папа свої публічні роздуми заохотою до вірних „бути головними керівниками своєї особистої та національної долі" та молитвою, щоб у Кубі вкоротці заіснували підсоння свободи, взаємного довір'я, громадської справедливости та тривалого миру.

Незвичайна...

(Закінчення зі стор. 3)

25,000 дол., а інші члени родини доложилися до повних 100,000 дол. Присутні на доповіді у відзначення сторіччя зложили 2,790 дол. на академію дрібнішими сумами, при тому Клюб Сеніорів в Маямі і диякон Михайло Добош з дружиною Юлією — по 1,000 дол., Ракуші, Борис Дурбак, Маринюки, Віра і Іван Самбір-Торос, Любомир і Ірена Трачі, Володимир і Лідія Гладкі — по 100 дол., Микола і Іванна Чировські, Михайло Ковальчук, Роман і Люся Венгловські — по 50 дол., а Павло і Люся Візняк і Володимир і Лідія Углярі — по 20 дол.

Треба підкреслити, що сторічний Михайло Шипула втішається здоров'ям, швидко ходить, тверезо думає, і щонеділі бере два автобуси, щоб доїхати до церкви Успенія Преч. Діви Марії на Службу Божу, якої він ніколи не пропускає.

На кінець присутні тричі відспівали ювілятові „Многолітствіє" — щиро і з чуттям. Ювілят подякував всім за побажання і побажав кожному зосібна такої ж старости і такого ж здоров'я, яким Господь його наділив. Приявні підходили до Михайла Шипули і складали йому побажання ще довго прожити у доброму здоров'ї.

Ще і на другу неділю, 11-го січня, продовжувалися відзначування сторіччя; в церкві, по Св. Літургії співано „Многолітствіє", а у церковній залі бажали всього найкращого М. Шипулі.

М. Чировський

Св. п. П. Коник

Св. п. П. Коник

У неділю, 14-го грудня 1997 року, помер Петро Коник, довголітній мешканець Ютики, Н.Й., і парафіянин української католицької церкви св. Володимира Великого.

Народився П. Коник на Чортківщині в Галичині, де виростав і з батьківської хати виніс любов до своєї землі та народу. Засвідченням його патріотизму була боротьба у рядах 1-ої Української Дивізії Української Національної Армії. Після закінчення Другої світової війни, як і багато його побратимів зброї, емігрував до Канади. У 1959 році П. Коник одружується з Марією Липовою та вкоротці виїжджають до Ютики в ЗСА. Місцева американська преса написала про нього, що він був людиною, котра плекала сильні родинні обов'язки, а його єдиною мрією завжди було побачити Україну вільною від комунізму. Тому він безмежно радів, що добрий Господь дозволив йому дожити до тієї величної хвилини у 1991 році, коли Україна стала незалежною державою.

Від самого початку свого приїзду до Ютики П. Коник був активним членом української громади, відданий ідеям української самостійної держави, член парафії св. Володимира Великого, членом Братства колишніх вояків 1-ої УД УНА , членом 37-го Відділу ООЧСУ та членом Українського Народного Союзу.

Покійного П. Коника поховано на парафіяльному цвинтарі у місцевості Вайтстовн, Н.Й.

МОЖНА ЗАМОВИТИ КНИЖКУ Р. РАХМАННОГО

У „Свободі" з 10-го січня ч. 6 була вміщена ширша стаття на тему нової появи книжки Романа Рахманного п. з. „Роздуми про Україну", і її презентації в Києві. Книжку можна замовити у брата Р. Рахманного, полк. Степана Олійника за 20 дол. Адреса: S. Olynyk, 41 Massachusetts Ave., NW, Washington, DC 20016; tel/fax: (202) 362-3630.

З Різдв'яним Святом і новим 1998 роком

Вітаємо працівників редакції української громади „Свобода", вітаємо наших приятельок — союзянок з міста Вармінстера, в особі Софійки Голь і її родини, Ларису Кий і Степана Гавриша з ЗУАДК у Філядельфії і їхні родини.

Наші найщиріші побажання засилаємо Марії Стебельській і всім українцям з далекої Канади, в тому числі і Дозі Домбровській-Саламон і всім їхнім родинам.

Вітаємо з Різдвом Христовим родину Володимира, Євгенії, Дарії, Євстагії Гойдишів з Америки.

Тож прийміть наші святочні побажання від наших щирих сердець, інвалідів Городоччини, Львівської області, Україна.

Великого щастя, доброго здоров'я, всіляких гараздів у ваших оселях, поваги і любови від дітей і друзів засилаємо вам всім, нашим друзям-українцям і всім добрим людям з Америки і Канади.

Від імені інвалідів (неповносправних), діточок та дорослих неповносправних людей Городоччини засилає і свої особисті вітання голова районної Асоціяції Інвалідів, голова Товариства захисту дітей-інвалідів „Прометей" Ольга Пуненкова зі своєю родиною.

Віримо, що наше вітання буде надруковане у газеті „Свобода", яку ми надіємося отримати і почитати нашим інвалідам.

Чекаємо на зустріч з нашими добровольцями — благодійниками в нашій асоціяції під адресою: 292530, Львівська область, місто Городок, вул. Джерельна, 3, Асоціяція Інвалідів.

І один на полі бою воїн

Недавно англомовна газета „Рекорд" в Глен Спей, Н. Й., помістила статтю свого кореспондента Тома Кейна про відзначення Різдва за юліянським календарем 7-го січня при церкві св. Володимира. Газета пояснила своїм читачам про різницю між двома календарями: юліянським і григоріянським і як до цього дійшло. Автор також передбачає, що в 2000 році Східні Церкви святкуватимуть Різдво вже за новим стилем 25-го грудня.

Здавалося б зовсім незамітною була замітка про те, що це вперше в історії наша школа в Елдред відзначатиме українське Різдво вільним днем від шкільних зайнять, а голова Шкільної Ради заявив, що „ми (Шкільна Рада) хочемо цим підтвердити факт, що українці в нашій окрузі відзначають Різдво".

На жаль, ніде не сказано, як до цього дійшло. А заслуга ця і признання належиться молодій людині, яка за це боролася зі Шкільною Радою. Це Надя Райш, громадянка нашого села, доня Стефанії і св. п. Василя Полегеньких, яка є мамою двох дітей і які ходять до цієї школи в Елдред. Молода мама домагалася у шкільних властей признання нашого Різдва. Мотивуючи рішучими аргументами, вона добилася того, що Шкільна Рада прийняла рішення кожного року 7-го січня відзначити українське Різдво вільним від навчання днем. Цим вона зуміла переконати шкільні власті, що ми не гірші від інших. Своєю поставою, рішучістю і працьовитістю здобула собі прихильність і респект не тільки в нашій українській громаді, але і серед неукраїнців. На останніх Загальних зборах батьківського кружка при цій школі її вибрали головою цього кружка (Пі-Ті-Ей).

Як бачимо, одна людина може багато зробити. Бажаємо Наді Райш повних успіхів у дальшій її праці і позитивів у її починах.

Богдан Кандюк

У ВІВТОРОК, 20-ГО СІЧНЯ, у Сакраменто в Каліфорнії адвокати Теодора Качинського погодились, що він є умово компетентним розуміти хід судової розправи де він є підсудним і в якій його оскаржується, що він є юнабомбером. Після вирішення цієї справи головуючий федеральний суддя повідомив, що ці самі адвокати будуть дальше боронити Т. Качинського.

В глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що 19-го грудня 1997 р. по довгій і важкій недузі на 89-му році життя упокоїлася в Бозі

бл. п.

СОФІЯ Г. ЛУЧАКОВСЬКА

з ОНУФЕРКІВ

вдова по бл. п. ліс. інж. Богданові

Поминальні відправи відбулися 22-го грудня 1997 р. в похоронному заведенні в Silver Spring, Md.

Про молитви просять:
дочка — РОКСОЛЯНА з родиною
син — АНДРІЙ з родиною.

З сумом повідомляємо українську громаду, що в навечір'я Богоявлення 18-го січня 1998 р. у Торонто відійшла у вічність

бл. п.

ОЛЬГА МАК-ГЕЦ

видатна українська письменниця, довголітня членкиня Об'єднання українських письменників „Слово".

ПОХОРОН відбувся 22-го січня на цвинтарі св. Володимира в Овквіл, Онтаріо.

Вічна їй пам'ять!

ВИДАВНИЧИЙ КОМІТЕТ
ОУП „СЛОВО"

Ділимося сумною вісткою, що 11-го січня 1998 р. відійшла у вічність на 94-му році трудолюбивого життя наша найдорожча МАТИ, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

св. п.

ВАРВАРА ЗАКОВОРОТНА

з дому ШЕВЧЕНКО

Залишила у глибокому смутку:
дочку — ОЛЬГУ ПЕТРОНЧАК з мужем ІВАНОМ
внуків — ГАЛИНУ з родиною
— НЕСТОРА з родиною
сина — ІВАНА з дружиною ЛЮБОЮ
внуків — БОГДАННУ з родиною
— ІГОРЯ з родиною
— ІВАНА мол. з дружиною ХРИСТИНОЮ
та ближчу і дальшу родину в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 13-го січня 1998 р. в церкві св. Андрія Первозванного.
Похоронена на цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)
з глибоким сумом сповіщає своїх членів і все українське громадянство, що 25-го грудня 1997 р. на 81-му році життя в Норт Порті на Фльориді, відійшла у вічність заслужена членкиня націоналістичного руху, видатна громадська діячка, безмежно віддана українській справі

бл. п.

ПАВЛИНА РІЗНИК

Вона мала високу загальну і професійну освіту, закінчила журналістику в Гантер коледжі в Ню Йорку. Працювала разом з Олегом Кандибою-Ольжичем, під час його перебування в ЗСА. Була співосновницею МУН, членкинею УЗХ, секретарем ЗУАДК.

УЗХ, ОДВУ і усі організації системи ІСНО та українська громада втратили одну з найактивніших своїх членкинь. Її самовіддана праця завжди мала великий вислід і успіх.

Ми всі пам'ятатимемо її високу культуру, готовість віддати свої сили, час, знання, душевність справі України і потребуючим людям.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 29-го і 30-го грудня 1997 р. в церкві св. Андрія в Норт Порті та цвинтарі Мермоціял Парк у Веніс, Фльорида.

Глибокі співчуття її чоловікові Володимиру Різнику, почесному членові ЦУ ОДВУ та всій родині висловлює

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Ділимося сумною вісткою, що 15-го грудня 1997 р. відійшов у вічність, на 87-му році життя, наш дорогий ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

МИХАЙЛО КОРНІЙЧУК

і був похоронений на українському православному цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ЙОГО ВІДХОДУ
буде відправлена 25-го січня поминальна Панахида в церкві св. Покрови, Клифтон, Н. Дж.

Залишив у смутку:
дочку — ГАЛИНУ ШРАМЕНКО з чоловіком
синів — МИКОЛУ з дружиною
— СЕРГІЯ з дружиною
внуків — НАДІЮ з чоловіком
— ВІРУ з родиною
— МАРІЮ з чоловіком
— ПЕТРА, ВАЛЮ, КАТЕРИНУ і МАРКА

Цією дорогою родина складає щиру подяку о. Михайлові Земляченкові і церковному хорові св. Покрови за проведення похоронних відправ та всім нашим приятелям і знайомим за їхню дружню участь в похороні, квіти та зложені пожертви на благодійні українські цілі, які були переслані сиротинцям в Україні.

Родина від себе складає в пам'ять наших бл. п. батьків — Михайла і Єви Корнійчук одну тисячу долярів на відбудову Михайлівського золотоверхого собору в Києві.

Виступи торонтонського хору „Бурлака” в Англії

В днях, від 15-го до 23-го листопада 1997 року наші „Бурлаки” разом з хором „Гомін” із Манчестеру святкували 50-ліття прибуття колишніх воїнів Дивізії „Галичина” до Англії. Вже самі зустрічі з колишніми дивізійниками у Манчестері були незвично зворушливими, бо не один з нас не бачив „англійських” дивізійників майже півстоліття. При цій зустрічі не одному із нас покотилася з очей сльоза.

Дириґенти К. Зорич-Кондрацька і Я. Бабуняк на тлі хору.
(Фото: В. Сірський).

Місцева „форкоманда” розмістила дуже справно майже пів сотні „бурлаків” по своїх домівках і в Манчестері, і Брадфорді, і в Лстері, і в Ноттінґгамі, і в Лондоні. Хочеться мені сказати: якщо хтось із вас захоче пережити атмосферу рідної хати, далеко від свого дому, відвідайте „українську Англію”. Таких щирих людей не знайдете ніде на світі!

Концерти обидвох хорів відбувалися разом у всіх п'ятьох згаданих містах.

Хор „Гомін” співав декілька пісень: „Розпрягайте, хлопці, коні”, „Ой ти, горо крем'янная”, соліст Роман Литвинів, „Іван Гус”, соліст Василь Свердлюк, „Плече в плече”, обробка Я. Бабуняка, „Наш рідний край”, „Човен хитається серед води”. Фортепіяновий супровід: Я. Шутка, дириґент: Ярослав Бабуняк.

Хор „Бурлака” співав: „Бурлацька пісня”, музика й слова Я. Харака, солісти: Андрій Сорока та Ярослав Харак, „Розпрощався стрілець”, солісти: Теодозій Пришляк і Василь Чупринда, „Гамалія”, солісти: С. Кривенький і Т. Пришляк, „Аркан”, соліст Зенко Балагура, „Люблю я тебе, Україно”, солісти: Т. Пришляк і А. Сорока. Фортепіяновий супровід Юрій Кречковський, дириґент Квітка Зорич-Кондрацька.

Найцікавішою, мабуть, була третя спільна частина концерту обидвох хорів. Дириґували на зміну К. Зорич-Кондрацька та Я. Бабуняк. Проспівано пісні: „Тебе поєм”, „Дивізіє, гей рідна мати”, „Ой зійшла зоря”, „Грайте радісно, бандури”, „Грай, бандуро”, „Вставай, народе”, „Бандуристе, орле сизий”. І в цій частині концерту пописалися добре всі наші бурлацькі солісти. Але найбільше оплесків одержали С. Кривенький, Т. Пришляк, А. Сорока.

У Лондоні з цікавою доповіддю про життя та досягнення дивізійників в Англії виступив майор С. Фостун. Були також „тисячні” подяки від багатьох місцевих діячів. Особливе признання належиться К. Зорич-Кондрацькій, котра командувала пів-сотнею „здемократизованих бурлаків” не гірше від генерала. За цей її подвиг вона одержала після кожної пісні бурю оплесків, а на кінець концерту й великий оберемок квітів.

Президія Головної управи Об'єднання Вояків у Великій Британії прямо попала в полон енерґічної К. Зорич-Кондрацької й нагородила її Золотим хрестом заслуги першої кляси „за віддану працю в розбудові та закріпленні української держави”. За ті ж самі заслуги нагороджено й хор „Бурлака” Золотим хрестом із мечами першої кляси. Голову хору „Бурлака” Василя Чуринду нагороджено Золотим хрестом заслуги першої кляси; піяніста хору Юрія Кречковського нагороджено Бронзовим хрестом третьої кляси.

Були також і подібні відзначення для хору „Гомін”, його дириґента Я. Бабуняка та піяніста Я. Шутки.

В. Сірський

Зустріч давніх членів ОМУС

Уява спроможна відтворити давнину. Вона могла б зобразити гроно жерців і жриць богині Мельпомени, прикритих масками трагедії й комедії античного театру. Ця паралеля насувається, коли спостерігаємо з'їзд акторів, членів Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС), що також не позбавлений був драматизму, адже стільки із них немає вже в живих... Був це з'їзд не лише давніх акторів, тих лицедіїв, що захоплювали й очаровували глядача, а й тих, що виявили свій талант у музиці, як члени оркестри, й були творцями музичної гармонійности увертюр до опер і оперет чи балету, також і тих, які вкладали свій інтелект у інтерпретацію сценічної дії й насвітлювали процес розвитку українського театру — від майстерних скоморохів княжої доби, увіковічнених в ґрафітті на стінах св. Софії Київської, через церковну й шкільну релігійну драму XVII і XVIII віків — до водевілів Василя Гоголя й Івана Котляревського, через вертепне дійство до оперети й драми побутового театру корифеїв XIX століття і до модерної доби незабутнього Леся Курбаса в його „Березілі” й до міжвоєнних і воєнних часів Галицького театру, нашої доби останнього 50-ліття, що ми їх знали й подивляли на чолі з Володимиром Блавацьким, Йосифом Гірняком, Олімпією Добровольською, що вже потойбічні й — видимо — споглядають на своїх співтоваришів, що ділять з нами долю земних лицедіїв щоденного життя.

Отож, входили у гроно відзначуваних і ті, які обдумували на сторінках анналів театральне дійство всього проминулого тисячоліття. Згадано серед них чільну постать Григора Лужницького, що немов наскрізь проглянув цей нелегкий, часто страждальний шлях українського театру. Вирізнено й талант театролога Олега Лисяка. Згадано на з'їзді також мистців-сценографів, авторів незабутніх макетів різних постановок, тих майстрів ілюзорного образу, що сприймався зором глядача в сукупності із сценічною дією, серед них присутній Володислав Клех і давній покійний вже Мирослав Радиш. Люди умирають, а їхні твори живуть у пам'яті поколінь.

Згадано також тих працівників театру, які були добрими адміністраторами й господарниками, а серед них і покійного вже Володимира Варварова. Та повернімся до самого з'їзду чи злету членів ОМУС. Управа ОМУС має тепер осідок в Торонто, тож з'їзд організували члени ОМУС Філядельфії. Свого часу вірним секретарем був незабутній Мамай-Микола Кавка, тепер уже покійний і — нібито логічно — перебрала цю функцію дружина покійного, Володимира Кавка, драматична акторка і мисткиня слова. Не легко їй було, але подолала усі труднощі, і таки з'їзд скликано. Більшість акторів і членів їх родин відгукнулася. Конкретною причиною саме з'їзду була така обставина: починаючи від акту проголошення незалежности України в 1991 році утримувано листовний і особистий контакт із Спілкою Театральних Діячів України, очоленої раніше Сергієм Данченком, а тепер Лесем Танюком, драматургом і національно-демократичним діячем.

Після того, як київська спілка познайомилася з діяльністю ОМУС, зі змістом двотомника „Український Театр”, із театральним дійством „Заграви” в Торонто, запрошено цю театральну групу до театру ім. Заньковецької у Львові і після вистави й успіху її стало ясно: ОМУС не був і не є паперовою організацією; це збір творчих трудівників української сцени, створений ще в Німеччині по війні, а в Америці відновлений його провідними діячами, що, не зважаючи на великі труднощі, діяв в інтересах українського театрального мистецтва у всіх його аспектах. Цей факт знайшов зрозуміння в діячів сцени Києва. ОМУС увійшов у членство спілки, яка вирішила відзначити грамотами членів ОМУС. Критерієм було лише членство ОМУС, а не заслуги акторів першого й другого покоління чи інших діячів театру. На відзначення знаменитих акторів прийде ще час іншим разом, пояснено присутнім.

Відбувся з'їзд 29-го листопада 1997 року в Філядельфії. Відправлено заупокійну Служби Божу й Панахиду за всіх покійних членів ОМУС в церкві св. Архистратига Михаїла, яку відправив о. Олег Жовнірович. Після сумного „Вічная пам'ять” учасники з'їзду перейшли до залі при парафії, де чекав на них смачний полуденок. Почато трапезу молитвою, також і закінчено її подякою Господові за прийняту поживу.

Гарним змістовним словом відкрила зустріч Володимира Кавка, як господиня цієї зустрічі. Почала вона цитатою незаступного Віліяма Шекспіра: „Увесь світ — це сцена, а всі мужі й жінки — це своєрідні актори. Вони мають свої входи на сцену й виходи з неї, а одна людина у свій час (за життя) виступає у багатьох ролях”. Слідувала влучна цитата з творів поета Г. Лонґфелльо: „Ми оцінюємо самі себе, знаючи, що саме ми здібні доконати тоді, коли люди оцінюють нас за те, що ми вже виконали”. Наведено ще вислів Френкліна: „Якщо хочете, щоби вас не забули, як тільки ви помрете, то або напишіть щось, що варто буде читати, або ж довершіть діл, про які варто буде писати”.

Привітавши театральних друзів, деяких здалека, Володимира Кавка назвала тих небагатьох — голову ОМУС Ілярія Кушніренка, секретаря Йосипа Терлецького з Торонто, заступницю голови на Америки Ірену Лаврівську з Баффало, акторку і режисера Лідію Крушельницьку й сценографа Володислава Клєха з Ню Йорку та усіх членів ОМУС назагал, їхні родини й гостей.

Попросила до слова голову І. Кушніренка, який з'ясував справу розвитку відносин із Спілкою Театральних Діячів у Києві. Поінформував також про дуже тяжке положення недужих і старших віком акторів України, членів спілки, що мають будинок від держави, але на харчі й інші особисті потреби одержують тільки одну гривню на день. Треба застановитися над можливістю допомоги. Спілка видає цінний двомісячник, який можна членам ОМУС придбати за дуже доступну ціну, що покриває лише порто. Варто було б зреферувати зміст журналу для загальної читацької публіки.

І. Кушніренко приступив до видачі грамот для членів ОМУС та для покійних посмертно членам родини. Грамоти, дуже гарно виконані, викликали щире вдоволення в членів ОМУС, відчувалась їх вдячність і зворушення. Гості імпрези були свідками приявности давніх корифеїв сцени: це колишня примадонна Львівського Оперного Театру Віра Левицька, яка виступала в головних ролях і створила сотні незабутніх креацій — Ґертруда в „Гамлеті” Шекспіра, повна трагізму Медея в переробці Ануї, Йоганна-жінка Хусова та Донна Анна в „Камінному господарі” Лесі Українки. Присутньою була Ліза Шашаровська-Чепіль, незабутня перша українська Офелія в „Гамлеті” Шекспіра, Антіґона в одноіменній п'єсі Ануї, трагічна Міріям із „Одержимої” Лесі Українки. Не було вже поряд їх великих партнерів: Володимира Блавацького, Богдана Паздрія, Мури Степової — відійшли... Не могла бути й Евдокія Дичко-Блавацька через недугу; не могло бути й Клявдії Кемпе-Гош, незабутньої Марусі в „Ой, не ходи, Грицю” й багатьох креацій, через недугу. Не міг відірватись від постелі недужої й муж її Іван Гош, відомий героїчно-ліричний тенор, актор колишньої Дніпропетровської опери, згодом Українського театру. Не зміг, через важку недугу, прибути Іван Головко з дружиною Софією. Сумно було це усвідомити, рідшають ряди акторів. Здається, недавно відійшов Євген Левицький, а також динамічний актор характерних креацій Володимир Шашаровський; Юля, дружина, співачка отримала його грамоту. Приємно бачити ще й тепер творчу акторку Лідію Крушельницьку, режисера-педагога Мистецького Слова в Ню Йорку.

Почалося полагодження ділових справ ОМУС. Вже в поспіху (декого чекав поїзд чи автобус) отже при невеликій присутності учасників Володимира Кавка закрила з'їзд коротким уривком вірша авторства Ірини Дибко:

„Чи ви служили Музі?
— Чи Муза служила вам?
Ні! Це впарі —
нерозлучні друзі —
творили шедеври рокам.
А роки у сторіччя
понесуть грядучим поколінням,
Скажуть про діл ваших суть:
жили ви для слова
серцем і сумлінням?!”

Н. Пазуняк

